

மனதில் இருளையகற்றி அருளைத்தரும்

மகுஷுக்குமரலை.

பிஸ்மிப்பாட்டு, கப்பற்சிந்து, தங்கப்பாட்டு,
கும்மிகள், ஆனந்தக்களிப்புகள்,
கண்ணிகள், சிந்துகள், கீர்த்தனைகள், தாலாட்டு,
இன்னிசைகள் முதலிய

ஞானத் திரவியங்கள்

இவை

தற்காலம் மட்டுக்களப்பு காத்நாங்குடி, காத்நாங்குடி

மலையாளம் பூநீமான்

செய்குன செ. மு. செய்விது முகம்மது மவுலானா
அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

மட்டுக்களப்பு, காத்நாங்குடி,

அ. அபித்தம்பி லெப்பை அவர்களின் புதல்வரான

அ.லி. இஸ்மாயில் லெப்பை

அவர்களால்

மதுரை மீனாட்சி வில்லாஸ் பிரிஸில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1935.

[விலை சதம் 50]

௮7:414

N35

172,92

இலாஹி

தற்காலம் மட்டுக்களப்பு காத்தாங்குடி வாசமான

மலையாளம் ஸ்ரீமான்

செய்குள செ. மு. செய்யிதுமுகம்மது மவுலானா

அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

மகுஷுக்குமாலை, பிஸ்மிப்பாட்டு, கப்பற்சிந்து,

தங்கப்பாட்டு, கும்மிகள், ஆனந்தக்களிப்பு

கள், கண்ணிகள், சிந்துகள், கீர்த்

தனைகள் தாலாட்டு, இன்னிசைகள் முதலிய

ஞானத் திரவியங்கள்.

இவை

மட்டுக்களப்பு, காத்தாங்குடி, கனம்

ஹாஜி. மு. கா. முகம்மதிஸ்மாயில் ஆலிம்ஹாபிஸ்

அவர்களாலும்

ஷையர் மீ. முகம்மதிபுரூகீம் ஆலிம் சாகிபு

அவர்களாலும் மற்றும் உலமாக்களாலும்

பார்வையிடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன

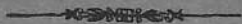
மதுரை மீனாட்சி விலாஸ் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது] 1935

இலாஹி

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம்	பக்கம்
1. மகுஷுக்குமாலை	5
2. முஹிய்யதின் ஆண்டவர் பேரில் முனாஜாத்த ...	15
3. பிஸ்மிப்பாட்டு	19
4. கப்பற்சிந்து	24
5. ஞான ஆனந்தக்களிப்பு	28
6. தங்கப்பாட்டு	30
7. ஞானச்சந்தக்கும்மி	33
8. ஞானக்கும்மி	35
9. ஆனந்தக்களிப்பு	37
10. சிந்து கண்ணிகள்	40
11. அபுரூபச்சிந்து	42
12. முஹிய்யதின் ஆண்டகை பேரில் இன்னிசை ...	43
13. இன்னிசை தாலாட்டு	44
14. பதம் கேதாரகௌளம்	46
15. ஞானச்சிந்து	48
16. பதம் சஹாஸ	50

சாற்றுகவிகள்.

மட்டுக்களப்பு காத்தான்குடி றஹானிய்யா வர்த்தகசங்க
அங்கத்தவரிலொருவரும் பிரபல வர்த்தகருமாகிய
கனம் அ. இஸ்மாயீல் லெப்பை, அவர்களாற் சோல்லிய

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்.

திருமறைப் பொருளான றஹானை யனுதினஞ்
சின்னதம் தன்புகூர்ந்து
தேனமிர்த மானகவி மாவதிலு றைந்தசில
திரவியப் புதைய லதனைக்
கருவிலுரு வாயமைந் தருளாதி யாகவரும்
ஹிபுநபி தம் பொருட்டாற்
கவிவாணர் மெய்க்கவே புவியோ ருக்கக்கவே
காதினிய சொல்லமிர்தமாய்
மருவளரு மட்டுநகர் பதிவாழும் செய்யிது
முகம்மத ரியற்று மிந்த
மானிலத்தோர்களின் மனக்கசடறுத்திடும்
மகுசுக்குமா லையதனை
அருளே தயம்போ லிலங்குமின் னூவினை
யாசாய்ந்தறிந் துணர்ந்து
ஆதியிறையோ னையனு வாகிலுமறக்கா
தமைந்திடிற் பலனதாமே

அக்கரைப்பற்றைச்சேர்ந்த அட்டாளச்சேனை மகா-ரா-ா-ஸ்ரீ கனம்
மு.மு. அப்துற்றகுமா லெவ்வை ஆலீம் புலவரவர்களியற்றிய
இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

தேடுவோர்க்கினிதான திரவியம்போலு மெழில்
சேருமொரு துறவி பூண்ட
செப்பரிய ஞானிகளி னிமையோடு லாவிடுந்
திருமலர் வனம் போலவும்
நாடுவோர்க்கினிதான தேனோடு பால்பழம்
நல்குமோ ரமுது போலும்
நாட்டநடுவுற்றதி னானது பொதிந்திட்ட
நற்சரிகை கிரிகையோகம்
தேடுமொரு ஞானமும் வழுவா தமைந்தவொரு
சித்திரப்புஞ்ச மெனவும்
சித்தித்த பேரெலாம் தன்னினைவிலுற்றபடி
தேடுநற் களஞ்சியமுமாய்
பாடுவோர்க்கினிமையோடு செய்யிதுமுகம்மது
பகருமகுசுக்குமாலை
பற்பலரு மொப்பவழிகாட்டுமதின் மகிமையைப்
பார்தனிவந்திடுகவே

மட்டுக்களப்பு டிஸ்திற்றிக்கு நாடுகாடுப் பகுதியைச்சார்ந்த வரிப்பத்தன்
சேனையிலிருக்கும் மகா-ரா-ா-ஸ்ரீ முகையதீன் லெவ்வைப்போடி
வ. வி. சின்ன அகமதுலெவ்வைப்போடி காளியார் தமது உஸ்தாது
செய்யிதுமுகம்மது மவுலானா அவர்கன்பேரில் சொல்லியது

விருத்தம்

பூவேஅலர்ந்த பொன்மலரே பிறையே அழகே பூரணமே
காவேசெறிந்த கனிபழமே கண்ணின்மணியே கருவுருவே
நாவே யின்ப நாகரிக நளினக்குயிலே ஒளிமானே
ஹுவாய்ச்சமைந்த மாகதமே உஸ்தாதிடத்தில் போய்வாரும்

இராகம். நாதநாமக்கிரியை. தாளம் . ஆதி.

பல்லவி

முன்னேசலாம் சொல்லிவாடி. என் அன்னமே
முறுஷிதைக் கண்டுதேடி

அதுபல்லவி

முன்னேசலாம் சொல்லிவாடி முறுஷிதைக் கண்டுதேடி.
வன்னமறை வேதாடி வாக்கியம் பெறலாங்கோடி (முன்)

சரணங்கள்

- (1) வாசநறைவிசு மலராம் மிகுந்தமலை
யானமவருர் பிறந்தவர்
தேசமெங் கும் தினறிவித்துத் திருத்தவந்த
செய்யிது முகம்மதென்பவர்

பாசபலஞானவழி நால்விதமுமேயறிந்த
நேசநேசரானவெங்கள் வாசகருக்கெந்தன் சலாம் (முன்)

- (2) ஆரணத்தொழுகைவிடுகார் அறிவிலாய்ந்த
அட்சரத்திலாகியிருப்பார்
பூரணப்பொழுதுநிலவும் அவர் சரத்தில்
பொங்குவதுமங்கே விடுகார்

காரணக்கடவுள்தந்த கருத்தைத்திருத்தும் செய்கு
வாரணமொழிகளோதும் வள்ளலுக்கெமதுசலாம் (முன்)

- (3) மலக்கல் மவுத்துவாறதும் நமதுயிரை
வாங்கியே அவரெடுப்பதும்
கலக்கப்படுத்தும்கன்னாசி மூலமணியைக்
களவாய் எடுப்பே நென்பதும்

பிலக்கத்தொனிபகரும் பேச்சுமூச்சின் வழியும்
துலக்கமுடனே கேளுசொல்வாரென்சலாமும் சொல்லு(முன்)

- (4) ஹக்கனருளொக்கச் சுமந்தோர் அறபிலுள்ள
ஆலநபிமார்க்க முணர்ந்தோர்
பக்குவம்தான வாசியைப் பழக்கஞ் செய்து
ஹக்கனை யறிந்த காமிலாம்
துக்க விருளைத்து லைக்க மிக்க கலிமர்ப்பொருளைச்
சக்கறப்பகரும்செய்யி துக்கெதிரா யெந்தன் சலாம் (முன்)
- (5) மன்னன் நமைவகுத்ததும் மாறாதெழுந்த
வாசிஉருவாக விண்டதும்
சொன்னான் சஜுஉதுசெய்யவும் துலங்கிநின்ற
குட்சமது முச்சியானதும்
இன்னவிதங்களெனச் சொல்வாரெனக்குரைநீ
முன்னேசலாமுரைத்தான் சின்ன அருமதென்றே (முன்)

அக்கரைப்பற்று கனம் அலியார் லெப்பை ஹக்கீம் அவர்களின்
புதல்வராகிய முகம்மதப்துல் காதிறு என்பவராற் சொல்லிய
சாற்றுக்கவி.

நேரசைக்கட்டளைக் கலித்துறை.

மாவாழு, வாச, மவுனனந்தத்திரு, மாட்சிமிகும்
மாவாம, னாதி, மதவாவி, யாமகு, மூதுகலி
மாவாயி, ருந்து, மனுவாய்ச்ச, மைந்திடு, மாண்புணர்த்தி
மாமாயை, நீக்கு, மகுசுக்கெனும்மணி, மாலைபிதே.

வெண்பா.

மாலைபல வாயிம் மகிதலத்தி லுண்டெனினும்
மாலைபிதே மாதவத்தோர் மார்பேறும்—மாலைதனைக்
கோர்த்தார் குறையற யான் கூறருமென் நெஞ்சமினை
திர்த்தார்லெய் யிதழுஹம தே.

திரிகோணமலை 7ம் நெம்பர் தெருவிவிருக்கும் 4ம் நிம்பர் பள்ளி கதிபு
மகா-நா-நா-புரீ உ. லெ. ஆ. சீனிமுஹம்மது லெவ்வை
அவர்கள் சொல்லிய சாற்றுக்கவி

கலித்துறை

சிறிற்சிறந்த புகழுடையோன்மலை யாளத்திற்சேர்
ஊரிற்சிறந்தவன் மட்டுக்களப்பி லுகந்திருப்போன்
பேரிற்சிறந்திடு செய்யிது முஹம்மதுப் பேர்தரித்து
தாரிற்சிறந்தமெள லானுவெனும்பெய ராதவனை.
தக்கவறபுந் தமிழா லுங்கற்றுத் தரையிலுளோர்
மிக்கபுலவரென் றேற்கும்படிக்கும் விதத்துவிதர்
தொக்கநல்லூன விளக்கமதாயுளத் தன்புதர
விக்கமதுர மகுஷுஉ ன்குமலை யிபற்றினனே

மால்நிழலாதவ மாநபிராதர் மாபுடையோன்
மால்நிழலாற்சித்தி மகுஷ-குக்குமால் மௌனமொழி
மால்நிழலாக்க மகற்றிடுமோர்மை வருத்திவைக்கும்
மால்நிழலா தவ ம.கு.அ.து. சிதகுவெளி யெய்துமே

இவ்வாக்கியோன் தமது உஸ்தாதுபேரில் சொல்லிய பதம்

இராகம்—சகராஜ—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

எங்கும் பொங்கும்பிரகா சங்குரு நாயகநாதே
ஹாய்மீனீன் காபெனும்பொருளைக்கல்பிலிதுத்திடும் கண்மணியே

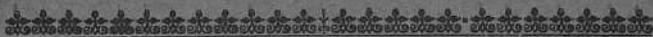
அநுபல்லவி.

அப்புத முப்பொருளுட்கமலக்கரு வாகியஞானச்சுடரொளியே
பொற்பதிமூலத் துற்பனவாழ்வே பொன்மலராகியநற்குணரே (எங்கு)

சரணங்கள்.

- 1 காரணத்தபுத்தர் கானகந்தன்னில்காட்டிடுங்கலிமாவுட்பொருளைச்
சூரிய சந்திர சூஸ்திரமாகிய சுழிமுனைகுட்சத் பொருளதனைக்
காரணமாகிய கலிமாச் சிற்றைக் காதினிலோதுங் காமிலதாம்
ஆரணமாகும் தின்னீன்முறியி தின்வழியாகிய நாயகமே. (எங்கு)
- 2 ஆஷிக்கதாகிய ஆரிபுபில்லா மஸ்தான் ஒலியாசெய்துஅலி
மாசையகற்றி வாசியைத் தந்தெனக் காசையைப்பூட்டிடும்குருக்கே
வாசியினோசை இருபுருவத்திடை வாசமதாகமுழங்குதுபார்
தேசமதின் திஸ்தானியில்வாழும் தேசிகராகியவாசகரே (எங்கு)
- 3 முத்துமுகப்பினில் முச்சுடர்வீதியில் முப்புரியாகியமுப்பொருளைக்
குத்துவிளக்கது மத்தியிலேற்றி நித்திரைசெய்பவர்புத்தியின்மேல்
சுத்தவலம்புரி சத்தமும்ராகம் சுற்றிவருமது சித்தமதில்
சத்தருஇபுலீ சத்தியம்செய்து சற்றினிலோட்டிடும் சற்குருவே (எங்கு)
- 4 ஆஷிக்கு ஆபிது ஆரிபுஹாஜி ஆதரவாகியஹாதியரே
காஷிபு காமில் முகம்மிஸ்தாகிய காரணப்பொருளே கண்மணியே
வாசமதாகிய வாசியதென்னில் வசப்படத்தந்து யீர்தவரே
சேஷனதாகிய செய்யிதுமுகம்து சிந்தைமகிழவே தந்தருள்வீர் (எங்கு)

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றஹீம்.

மகுஷு-குக்குமாலை.

காப்பு—விருத்தம்.

ஆதிமுத லாகிதின் டஹதியத் தரும்பொருளைக்
காதினிற் சிற்றாய்க்குறுங் காட்சியாங் கலிமாவுருவை
யாதினில் நிலைநிறுத்தி யாபேரு நயமாய்வாழ்க
நீதியா யிந்தூலைத்தான் கிகழ்த்த நீகாப்புத்தானே.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மகளியத் தருளைப்போற்றி மறைத்த கன்சொளியைப் போற்றி
அகந்தனில் ஹுவைப்போற்றி அவிபுலா மீமைப் போற்றி
ஜெகந்தனில் தீனைப்போற்றி ஜாமிஜி விசுமைப்போற்றிப்
பகார்திமும் மகுசுக் கென்னும் பாடலைக் கூறுவாமே.

தொங்கல்.

ஆதியஹதாகி யருபமாகி யாருமறியாமல் மறைத்ததாகி
சோதிவஹதாகிச் சூட்சமாகிச் சொல்லத் தொலைபாத சிற்றதாகி
நீதிவாஹிதல் வுஜுடத்தாகி நிறைந்த ஹகீகத்து நிரப்பமாகி
யோதியது ஆலமறுவாஹாகி ஒழுங்கு பலபல் கோலமாச்சே. 1

கோல மாலமுல் மிதாலுமாகிக் கொண்டகோலங்கள் பலதுமாகி
யால மஜ்சாமில் கண்டிப்பாகி யைந்துபூதமு மொண்டிப்பாகி
யால மின்சானில் நிரப்பமாகி யந்த இன்சான்தான் வெளியில்வாக்
கோலமதுதாத்துல் முகம்மகிப்பா குதறத்து நப்பு லறுபாபாமே. 2

தாத்தின்கருணையு மீடேற்றமுந் தாத்து முகம்மதின் மீதிலாகு
மேற்றமாலும் பின்சகுபுமீது மெல்லா ஹானிது முண்டாகவும்
சாற்று மகுத்தாபு அவ்தாத்திலும் சங்கையாகிய அகுயாறிலு
முற்ற நகுமத்து அடைமழைபோல் ஊழிகாலமுஞ்சொரிவாயாக. 3

எங்கணபியுல்லா மிதருஜெனு மேணிப்படியிலே யேறும்போது
தங்கப்பாதத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு தகுத்து அறுசினிலே ற்றிவைத்த
தில்கள் முகியயித்தீன்பொற்பாதத்தைத்தின்மைப்பாவி பெய்சிரமேல்வைத்து
பொங்கு மகுசுக்குமாலைனைப் புகலக் கேளுங்க ளிசுவான்களே [ப்

மொத்தமாகிய குறுஆனெனு மவுஜுதவனதுகலாமி னின்றும்
மெத்தப்பெரிதான ஹதீதில்லின்று மேன்மை யிடாம்களின் சொல்லில்லின்று
முத்துமணிவெள்ளை பச்சைநீல முப்பொருளையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து
முத்துவைரம் வைநீரியம்போல் முழுதுமொளிவாகத்துலங்குதுபார்.

துலங்குமகுருக்குமாரைதனைத் துலையாவாசமாய்க்கோர்வைசெய்தோன்
*விலங்கும்பாவத்தைச் சுமந்தபாவி வின்றும் செய்யிது முகம்மதென்போன்
கலங்கும் கியாமத்துநாளையிலே கத்தோன் நற்றமத்தை ஹாஜத்தானேன்
முழங்கு முகம்மது மலிபித்தில் முத்தியருள்பெறத் துணைசெய்வாயே. 6

அல்லாஹு வவன் தீதாறையும் ஆலந்பியுல்லா சபாஅத்தையும்
எல்லாஹாலுமாசையாக வெண்ணிக் கோர்வையாய்தொடுத்தேனிறை
நல்லாயிதன்பிழை திருத்தும்பேரில் நாயன்நற்றமத்து மேலுமுண்டு
பொல்லாக் கோபமும் பாவத்தையும் பொறுத்து ஈமன்நத்தருள்வாயாதி 7

இதையான் ஹிஜ்றத்து ஆபிரக்தோடினனும் முந்தாற்றி நாற்பத்தொன்றில்
உதையமாகவே கூறச்செய்தேன் உரியநாயன்நன் னருளிாலே
புதையலாமிது புறுகான் தன்னில் புந்தியுள்ளோர்க ளறிந்துகொள்வார்
விதையைப் பயிர்செய்யும் பரிசுபோலே விண்டேன் ஒளியாமலுலகத்தோரே

ஆதிமலக்கோடு அருளுண்டாகி யாதம் ரூபத்தை யமைக்கவேண்டி
ரீதிமலக்குகள் ரூபஞ்செய்து நிகழ்த்தச் சிரசன்றிச் சடலமாக
சோதி நற்றமத்துக் கையைக்கொண்டு சொந்தமாகவே சிரசை வைத்தான்
வேதநாயகன் குதறத்தாலே வெளிபா யுறுப்பெலாம் நிரப்பமாச்சீசே 9

ஏகனல்லாருஸ் ஸமது நாயன் எல்லா கல்கையும் முன்னிறுத்தி [து
யாகமென்னிலோர் அமானமுண்டு யாரோசுமப்பதென் றுரைத்தபோ
மோகமில்லாம லெல்லாகல்கும் மோசம்வருமக் கேலாதென்ன
ஏக னுதத்தைக் கேட்டபோதுவலுஞ் சுமப்பேனென்றதஞ்சொன்னார்

எல்லா கல்குமே விலகிக்கொள்ள யெங்களபு ஆதம் சுமந்தாரை
அல்லா குறுஆனில் யிதுவிசளம் ஆகிதொடுத்துப் பின்னந்தம்வரைச்
சொல்லாங்குறுஆனில்அல்லாசொன்னுன்னு அறளிநல்லமானத்தென்று
நல்லாய்ப்பேனாதோர் அமானத்தை நாளை நாகத்துக்கிரையாமென்றான்.11

அந்த அமானத்தைப் பேணவேணு மந்த அமானத்தைப்பேனாதவர்
எந்த கிதாபையு மெடுத்தோதினு மெரியுநாகத்துக்கிரையாமென்றும்
தந்த அமானத மேதுவானால் தகுதியுடலுக்குள் நாகதாகு [றார்.
மந்த நூறஹத்தான் பேணவேணுமதைத் தானறிவது கடனாமென்

* விலங்கு—விலக்கு. வலித்தல் வெலித்தலாயது. செய்யுள் விகாரம்.

ஆமை ஆயிரமுட்டைபோட்டு யாருமறியாமலிருக்குஞ் சும்மா
சாமத்திற்பேடோர் முட்டைபோட்டுச் சகலரறியவே கொக்கரிக்கும்
ஊமை போலவே யிருக்கவேனு மோர்மைத் தெளஹிதை யறியவேணும்
ஹாமீம் பபியுல்லா சொன்னபடி யனைகங் கீதாபினி லெடுத்தோதிரார் 13

ஆதம் சடத்தினி லமானமாக வாதி றாகைத்தா னாதநாடி
சோதியாதத்தின் தொப்புளாலே சூட்சமாகவே யூதநாயன்
பூதமனமில்லா வருத்தமாகப்புருந்து ஆதத்தினுடலுக்குள்ளே [ய்
நீதமிறைவன்தான் றாகைப் பார்த்து நீதானிது போலே புறப்படுவா

உரியநாயன்தான் றாகையூத உந்திவனத்தினிலோடித்தட்டி
சுருதியவடத்தி லடையாளமாய்ச் சூட்சமாதத்தின் தலமுமாகி
யிருளிலகப்பட்டு வெளியில்லாம லிருதயத்தினி லோடித்தட்டி
மருவியவிடத்தில் அலாமத்தாகி மூலமுகம்மது மக்காமுமாச்சே 15

தரிக்கவண்ணிட மிடமில்லாமற் தங்கியேறி முண்டகத்திலுன்றி
சிரசிலோடவே தும்மினார்கள் சிதறி யல்ஹும்தென் றுதமோதி
யிறைவனிறு ஹமக்கல்லாவென்று யிரங்கி யாதத்தில் கபூலுஞ்செய்து
பெரிய தலந்தனிற் றரிபடுத்திப் பெரிய மக்காமது அறுசுமாச்சே 16

இந்த விசுளந்தான் முழுதமாக விறையோன் குறுஆனிலருளிச் செய்தான்
சொந்தவற்றகுமான்முதற்றெடுத்தச்சொன்னான் அல்லஅறுசிந்தவாவரையி
இந்தஆயத்தின் பொருளாவது இறையோன் சரிபொத்தானதுசுதன்னில் [ல்
பந்தம்போலவே பிரகாசமாய்ப் பந்தச்சுடரொளிகழித்துவீசி. 17

சுழித்தறாகுல்லா றாகுல்குதிசி சூழும் வலம்புரி நடனமாக
வொழித்து அடங்கலையாட்டிவித்து லோடும் நரம்புக்கு விசைகொடுத்து
அழுத்தமாகவே பார்வை கேள்வி பேச்சுமூச்செல்லாம் பெற்றுண்டாகிக்
கொழுத்த காட்டினிற் சிங்கம்போலே கோமான்கிலாபத்து றாகுல்குத்துஸ்.

தன்னையறிவது பறுலாடென்றும் தலைவனறிவது சுன்னத்தென்றும்
என்னகாரியந்தானென்பது வேதுகாரிய மவனென்பது
முன்னே யவனெங்கே தானுமெங்கே முடிவில்தானெங்கே யவனுமெங்கே
என்னவிதத்தினிலிருந்தோமென்று எனக்குச்சொல்லுங்கள் பெரியோர்களே
மூலக்கலிமாத்தான்முனைத்ததெங்கே முனையா யெழும்பிய முனையுமெங்கே
பாலஞ் சிறுத்தெங்கே மீசானெங்கே பவுசாம் மகுஅதுகிதுகுமெங்கே
சூலைமுன்முன்னே பெற்றதுயார் சூலாய்ப் பிறந்தது எந்தவஸ்து
மூலபாதாளமூலியெங்கே முற்றாய்க்குருமாரேகுறிப்புச்சொல்லும் 20

கலிமாத்தலையேது நிலையுமேது கலத்தா லெழுதாத வலிப தேது
கலிமாப் பொருளேது வருளுமேது கல்புமஜாசியி ஹகீக்கியேது
புலம்பிப்பேசாத மந்திரத்தில்பொருள் நிறைந்தாமை யெழுத்துமேது
குலத்தில் குருமாரே குறைவில்லாமல் கூறும் சவாலுக்கு ஜவாபுதாரும் 21

மதுஜல் பகுறைனிவுடலிலெங்கே மறதிபாகிய பறுசக்கெங்கே
மாணநேர மிரத்தமெங்கே மவுத்து ஹகீக்கியு மிருதியேது
இரணத்தெளிவெங்கே யொளியுமெங்கே யிசவுபகலொடு முதிப்புமெங்கே
தரணிமாந்தரேசெய்குமாரே தாசன்மசலாவின்முடிவைச்சொல்லும் 22

பெரியோன் நமக்கீந்த சிபாத்து ஏழைப்பெற்ற தாயாரு தகப்பனாரு
அருமையாகிய நுக்தாவெங்கே ஹப்துல்வரிதென்ற நம்பதெங்கே
யுரியமக்காமது காபகபுசைன் உடலில் குறிப்பெங்கே தானமெங்கே
யறிவுக்கடலான குருமார்களே யறியும்படியாக ஜவாபுதாரும், 23

மாணிக்கம் முத்துப் பொன் பவழம் மகாமன் மஹ்முதுதானமெங்கே
யாணிக்கலிமாத்தான் ரகசியத்தினடியுதுனி யெங்கே சூட்சுமேது
காணிக் காசாசை ஹவாநப்சு கனமாய்த் திரையாகின்ற தெங்கே
பேணிக் காமிலாம் செய்குமாரே பேசிமறுமொழி ஜவாபுதாரும், 24

சாலிக்காகியபேர்கள் செய்யும் சாலிஹாகிய அமலுமேது
மாலிக்காகிய நற்றமாணவன் மனுவைக்கூப்பிட்ட நாமமேது
தாலிபாகிய பேர்கள் செய்யுந் தவத்தின்லிலையேது தானமேது
சாலிஹாகிய பிருமாரே சற்குதவறாமல் ஜவாபுசொல்லும், 25

நூலிலெத்தனைவகை யுண்டுகண் நாகுபிறத்தது மெந்தநேரம்
நாகுஅனுகிறிற் கலந்ததெப்போ நாகுவுடலிலே தரித்ததெங்கே
நாகும் அறுவாஹும் நூஹானியும் நாகுல் குதுசியின் தலமுமேது
நூலின் காரண மறிந்தோர்களே நூலின் விபத்தைப் பிரித்துச்சொல்லும்.

அஹதிய்யா முதல் வாஹிதிய்யா வகுபருபமா யிருந்ததேது
அஹது அஹ்மது ஆதமும்பின் அலிபுலாம் மீமாய்வந்ததென்ன
உகமை தாயோடு தகப்பனும் னுந்தியிருதய முண்டகமும்
பகரு மடிநடு முடிவுநாட்டம் பொருத்த மமையலைப் பிரித்துச்சொல்லும் 27

அருட்பால் பொருட்பால் காமப்பாஹு மறிவுஹாஹிஹுதிலமுமேது
இருள்வரும்போதில்வெளிச்சமெங்கே இரவுவரும்போதுபகலதெங்கே
பொருள் வந்தாசாளும் தபுசமேது பொருத்தம் ஹைந்தத்தில் குதுசியேது
குருவினுபதேச மறிந்தபிரே குணமாய்மறுமொழி கூறுவிரே, 28

எல்லாநபிமாரு மொலிமார்களு மெடுத்து நடத்ததோர் வழியர்மிது
சொல்லாற் செயலாலும் ஹாலினாலுஞ் சொந்தமாகிய தவந்தானிது
நல்லார் பொல்லாரு மெல்லாருந்தானேமமாகவே நடக்கக்கடன்
கல்லா நிறன்பயனுடமாட்டார் கற்றோர்சற்றுகில்நாவோரே. 29

இந்த இல்மைத்தா னறியாதவ ரிந்தப்பாதையில் நடக்காதவர்
வந்த வழியதை விளங்காதவர் வாசிடிலையதைத் தெரியாதவர்
சொந்தப்பொருளதைப் பாராதவர் சூட்சக்கலிமாவை யிழந்தபாவி
மந்திச் சூரணகப்போற்பல்லிக்காட்டி மார்க்கந்தெரியாமல்மோசமாவார் 30

மூலமுதலாறுவாதாரத்தை மூடியிருக்கின்ற முள்ளுக்காட்டை
வேலையாகவே ஐந்தெழுத்து வானைக்கொண்டல்லோ வெட்டிச் சாய்த்து
யேலயேலவென் நிழுத்துச்சேர்த்து எரியநெருப்பிட்டுச் சாம்பலாக்கி
மூலமுக்கோணச் சக்கரத்தின் மூடிதிறக்கவே போடுந்தண்ணீர். 31

கண்டதண்ணீரை வீணாக்காமற் கள்ளவாசலையடைக்கவேணும்
சொந்தக்குளமது இருதயத்தில் சேரும்படியாகச் செய்வவேணும்
கண்டங்கடக்கவேபாய்ச்சவேணும் கனலாய்நொருப்பினை மூட்டவேணும்
முண்டகத்தினி லாதவேணு மூலக்குகையதை யெழுப்பவேணும் 32

மாஉல் ஹயாத்தென்றதண்ணீரிது மன்னேன கிலுறுக்குப் புகட்டிவித்தான்
சாவில்லாமலே யூழிகாலஞ் சங்கை நடியுல்லா ஹயாத்தானார்கள்
நாவிலவரினி னுமந்தன்னை நாடிக்கூப்பிட்ட தானந்தனில்
ஆவிராவிரினிடங்கு முன்னே யந்தத்தலந்தனி விரும்பார்ஹிலுறு. 33

எழும்புமூக்கோணச் சூட்சந்தனை யெவருஞ்சொல்வார்கள் நியமாட்டார்
கழிம்பை யகற்றிடுஞ்சாத்தை யேற்றக் கனதியுடலெல்லாம் தம்மதாகும்
அழுக்குமுழுக்கெல்லா மழிந்துபோகு மங்கமழியாது மன்தின்னது
கொழுப்புமாடுபோ லிருந்தாயானுல்கோபமன்னுக்குமிரையாமென்றார் 34

அறிவை யொஸ்தாதா லறியவேண்டு மிலந்த திரிந்துதான் படிக்கவேண்டும்
இரவுபகலெல்லாம் பழகவேண்டும் ஹிம்மத்தாகவேயிருக்க வேண்டும்
பறுலுகன்னத்தை யிறுக்கவேண்டும் பண்பாய்ச்சரகதைப் பேணவேண்டும்
சறகைப்பேணுத சண்டாளர்கள் சறுகிரகத்தில் விழுவார்தானே. 35

கடைசியாமாசை தெண்டிப்பான கல்பிற்றங்குவ தல்லாமலே
படைத்தோனெழிவது மலரிபத்து பாவிக்கல்பினில் நிலைநில்லாது
மடமை ஹவாத்துன்பா வாசையாலே மவுத்து சக்ருத்தைமற்றப்பாவி
படிக்கு மில்மது பலன்கொடாது பகையதாகவே முடியாமென்றார். 36

உந்திவனத்தினில் ஆகுக்குண்டு முண்டகந்தனில் பகுக்குண்டு
இந்த ஆசிக்கு மஃகுக்குக்கு மிளையிற் பெருந்திரை யேழுமுண்டு
அந்தத்திரையதுநாகுத்தென்று மறியமலக்கூத்து ஜெபறுத்தென்றும்
சொந்தலாஹுத்தஹாஹுத்துப்பின் சரிதான்பாஹுத்துஜெம்கூத்தென்
ருர். 37

ஏழுதிரையது ஏழுகுணம் ஏதென்றறியவே பகரக்கேளு
கேளும்மாறா ல்வாமாவும் கத்தன் முல்ஹிமா முதுமஇன்னு
மீழ்ருளிய்யா மறுளியாவும் மீண்டுங் காமிலா யேழதாரு
மேழுநபுசது ஏழுகுணமெட்டாம் மக்காமது முஹப்பத்தென்றார். 38

முஹப்பத்தாகிய கொப்புமீதில் மகாமன் மஹ்முது தானத்திலே
மருகுக்காகிய பறவைவந்து மறைந்து அரசாளு மஃபியாக
பருமுமரத்தின்கீழ் ஆசிக்கென்ற பஞ்சவார்க்கத்தின் களியொன்றுண்டு
அஹதுமக்காமிலே சேர்த்ததானு லந்தக்களியதுசலாமத்தென்றார். 39

சலாமத்தாகிய வழியாமிது சிறுத்தல் முஸ்தகீம் பாதையிது
சலாபத்தாகிய கடலாமிது ரூட்சம் வலம்புரி நடனமிது
சலாலத்தாகிய குடிப்பாமிது சுல்தானசீர் என்றவாழ்வுமிது
கலாழு சுபுஹானி குறுஆனிது கலிமாப்பொருளினு ஒளிவாகுமே.

முலக்குகைதனி லுசிநாட்டி மூச்சைநூலாக்கிக் கோர்த்ததன்பின்
காலுதலைவரை யொன்றாய்முட்டிக் காற்றுப்போகாமற் பீத்தலாலே
காலைப்பசுமாட்டைக்கறப்பதேபோற் கமலச்சவாசத்தின் வழியதாலே
மேலைத்தெருவினிற்சாத்தையேற்ற மேலோன்குதறத்து வெளியாகுமே. 41

யாவென்றெழுத்தது இரும்புஊசி யாவென்றெழுத்ததை எழுப்பியேயின்
ஹுவென்றெழுத்ததுஊசிக்கார்தம் ஹுவிலப்பாவந்துசேரவேண்டும்
ஹுவென்றெழுத்தில் யாகொழுவி நின்றால் ஹுவைவக்காணலா முண்மை
சொன்னேன்
ஹுவென்றெழுத்தில் யாகொழுகாவிட்டால் ஹுவைவக்காண்பது மிருளா
மென்றார். 42

இல்லென் றெருசுத்தம் முழங்கும்வாயல் ஈமான் மாணிக்கம் விழை
யும்வாயல்
அல்லும்பகலது முழக்கமாக, வடைப்பும் துறப்பதும் இல்லில் என்று
கொல்ல னிரும்பதை யடிக்குமாப்போல் கோனோன்றிருவாயற் கதவிரண்டும்
மெல்லமெல்லவே யடிதொடங்கு மீளத்திறந்திடுங் கமலவாயல் 43

மங்குசாகிய மடக்கூசுது மங்காந் கமலத்தின் விளக்காமிது
அங்கத்தழுக்கெல்லா மழிக்கச்செய்யு மாண்டவிபுலீஸைஒட்ச்செய்யும்
பங்கப்பழிப்பெல்லாம் பறக்கவைக்கும்பாதாளத்தினில்மைவெளிக்கும்
தங்கக்குடத்தினில் முத்திரதன்ந் தாலி வெளியாகுந்தானே என்றார்.

பறக்கும் வேட்டாளம் புழுவெடுத்துப் பதறியலறித் தன்கூட்டிலவைத்துப்
பாத்தி நாமத்தி னெழுத் தொன்றாலே பறந்து ஹூஹூவென்றுதலுதக்
கருத்துநினைவதின் நாதந்தாவித் கதறிக்குழம்போற் பறந்துபோகும்
சரத்திலேஹவாவைப்பழுகிவந்தால் சங்கைகுதாயிடம் சேர்வார்தாமே

முத்துமுகப்பினில் முச்சந்தியில் முச்சுடரான கண்ணாடிக்குள்
குத்துவிளக்கொன்று எரியுதுபார் குழந்தைபோல் ரூபந்தெரியுதுபார்
பத்துந்திரியில்லை என்னெயில்லை பாரிலொருத்தரும் துண்டவில்லை
குத்துதுக்கத்தது குருவுமது குதுசியாகிய நூலாகும்மே. 46

நூனிலடங்கிய நூறுமது நூனில் முந்தூறுந் கடலுமிது
சீனிலடங்கிய சிற்றுமிது சிறந்த சுழி முனைவீடாமிது
நானென்ற சொல்லுக்கதிகாரமாய் நாடாடத்தான் முடிகச்செய்யும்
“நான்வல்கலமி” குறத்திலே நூனென்றுரைப்பது ஒளிவாகும்மே47

அலிபைப் கமலத்திலறியவேணு மலிபுலாமீமை யறியவேண்டும்
அலிபுதிலைபதையறியவேணு மலிபின் உஜுஞதத்தா நறியவேண்டும்
அலிபில் ஆசிக்கையறியவேண்டு ம்அலிபின் அசிலைத்தானறியவேண்டும்
அலிபின் குறத்தை யறியவேண்டும் அலிபாய்க்கப்பன்செய்து அடக்கமுன்னே.

மூலமென்றது முக்கோணமா முழுதுமாணிக்க நிறமதாகும்
நாலுஇதழான புஷ்பமது நவிலக் குண்டலில்தானமது
தூலத்தெளிவான வெளியுமாகுந் துய்யவோங்கார வட்டமாகு
மாலகாலமு மழியாமலே யதுதான் சுல்பென்ற வித்தாகும்மே. 49

இதற் கிரண்டு விரற்குமேலே யிருப்பதாகுஞ் சுவாதஸ்தான
மிதினால் சதுரத்தின் நடுவிலாறு இதழ்களுள்வொரு புஷ்பவட்டம்
மிதியின் மத்திலிங்கவட்ட மிலங்குஞ் சுவாதஸ்தான் நடுமத்தியில்
கதையிலாறான வாதாரத்தின் கணக்கைக் கேளுங்க ளிகுவான்களே.

இந்தச்சுவாதஸ்தான் மேற்பாகத்தி லெட்டுவிரற் பிரமாணத்தின்மேற்
றெங்கிபிருக்குது மணிபூசகர் தோணுமதுகோழி முட்டையேபோல்
அந்த நானூற்று நார்பத்தெட்டு அணியாய் நாடியும்நரம்புங்கடூ
வந்துவேறுன்றி முடிச்சியாக வந்திக்கமலந்தா னிதுவாகும்மே. 51

உந்திக்கமலந்தான் தொப்புந்நேரே யப்புஸ்தானத்திலிருந்து கொண்டு
பந்தம் போலவே பிரகாசிக்கும் பழையபுதையலை வெளிப்படுத்தும்
நந்திக்குருமொழி மந்திரத்தை நாடநாடத்தானந்தந்தி பேசு
மிந்தவாதாமுன்றாவது இனிநாலது நாபிக்கமலமென்றார். 52

நாலாமாதாரம் நாபிக்கமலம் நவில வைந்தது வனாகத்தான் [னேன்
மேலாமாதது கண்டஸ்தான மெய்யாய் விளங்கத்தான் யானுஞ்சொன்
மேலாமாதார மாறையுந்தான் மேவியப்புறம் தாண்டிச் சென்றால்
நூலாம் கூறுலின்பெண்கள்வந்து நுனித ராகத்தை இழுப்பார்களே,
நிகழுமைப்பூத மெழுக்குக்கப்பல் நெருப்புக்கடலிலேயோடவேணும்
பகர்த்துறைமுக மைந்துண்டுகேள் பதறப் பதறக்கா டேடவேணு
மகண்டதுறைமுக முதலாவது மதுதான் சக்ருத்துமலுத்ததாகும்
தகுந்த சக்ருத்துத் துறைமுகத்தில் தனியத்தனியத்தா லேடுங் கப்பல் 54

சுழியுந் துபானி லோடும்போது ஈக்கான்சரியாகப் பிடிக்க வேணும்
நளினத்திரு லோட்டமுறுக்கபாவை நேமப்பாயாக வுயர்த்தியேற்றி
யொழிவு முசாகிதாழு அல்லிமாகி ஓர்மைத்தெளவீது நங்கூரமா
யழியா ஹிம்மத்தைப்பூட்டிவிட்டா லைந்தாந்துறைமுக மோடுங்கப்பல்
இரண்டாந்துறைமுகம் கபுறதாகும் நஹ்மான்சோதனை செய்யுந்தலம்
மூன்றாந்துறைமுகம் மகுசர்வெளி முற்றும்க்கணக்கெல்லாம் பார்க்குந்தலம்
மீண்டுந் துறைமுகம் நாலாவது மீசான் சாக்கெல்லாம் நிறுக்குந்தலம்
நீண்டதுறைமுக மைந்தாவது நீட்டசிறுத்தெனும் பாலமென்றார். 56

ஹாமீம் நபியுல்லா வருளிச்செய்தார் ஹலறத்தாகிய குதுசியிலே
சீமானிடத்திலே முடுகும்போது சிறந்தகையையென்முதுகில்வைத்தான்
காமிலாகவே குளிரிந்து போச்சுக்கால் முதல்தொடுத்துச் சிவரை
கோமான் ரகசியங் கலிமாசிற்றைக் கூர்மையென் கல்பில் சொரிந்தா
னப்போ, 57

இறைவன் பேச்சது நபியிடத்தி லீராரூயிரம் பகரக்கேளு
மிறகுல் பேச்சது ஹக்கிடத்தி லீராரூயிரஞ் சரிநிதான்
மதுரான்காயிர மொத்தமாவ வல்லாமுகம்மது மிருவர்பேச்சு
மதுரான்கெழுத்திலே யிருவர் பேச்சை யல்லாவடக்கினுன்கலிமாவிலே 58

அதுரான்கெழுத்தினின் ரகசியத்தை யல்லாவடக்கினுனிரண்டெழுத்தி
லறுத்தமாகிய விரண்டெழுத்து அதுதான் கலிமாவின்னுபிரெழுத்து
அறிய குறத்தில் பகறவுக்கும் ஆலஇம்ருனுக்கடை நபிவி
துறுதியாகவே வருகுதென்று மறியக்கடனென்று மிறகுல் சொன்னார் 59

இந்த விரண்டெழுத் தல்லாவினின் ஹிவியத்தாகிய தாத்தின்பேரில்
பொந்தமாகிய தலாலத்தாகுஞ் சோதிருவியத்துஸ்ஸாரியாகு [டும்
மெந்தவொகுத்திலும் சாஅத்திலு மெண்ணிரிணவினிற் பூட்டவேண்
சிந்தைமகிழுவேயறிந்தபேர்கள்ஜென்னப்பதிதனிற் சேர்வார்களே 60
இருக்கும் முதலெல்லாம் கொடுத்திட்டாலு மிரவு பகலெல்லாம் வண
ங்கினாலும்
வருஷம் முழுநோன்பு பிடித்திட்டாலும் வரிசைஹஜ்ஜது செய்திட்டாலும்
ஹறத்தில்கிதாபெல்லாமோதினாலு மநேகநன்மைகள்செய்திட்டாலும்
கருத்திலிதுரண்டையறியாதவர் கடைசிராகத்துக் கிரையாமென்றார்
அறுஹமாகிய ருஹிமவ னடியான்பேரினி லைத்தொகுத்தைப்
பறுலாய்நேமித்தான்மிகுருஜிலேபறுலுத்தொழுகைதான்கடனாகவே
ஷறஇல்ஷரீ அத்துமார்க்கச்சட்டம் சரியாய்ப்பேணுதோர்முஸ்லிமில்லை
இறகுல்ரபிசொன்னார் முஸ்லீங்கட்கு மிந்தத் தொழுகைதான் மிகுரு
ஜென்றார். 62

ஆதியல்லாகு தொழுகையதை யமைத்தான் அஹ்மதின் கோலத்தன்னில்
சோதிநிலையது அலிபதாகுஞ் சங்கைறுகூ அது ஹேபதாகும்
நீதிசஜுவதது மீமதாகும்நிறைந்தஇரிப்பது தாலதாகும்
ஆதியஹ்மதின் கோலத்தனை யழகாய் வணங்குங்கள் முஸ்லீம்களே. 63
நாட்டிலில்லர்மிற் பிறத்தொமென்று நாடித்தொழுகையை விட்டுப்போட்டு
சாட்டுக்கிஸ்லாமின் கோலம்பூண்டு சண்டிமாடுபோல்தின்றுகொண்டு
மோட்டுத்தனமாக நடக்கும்பாவி முடனிபுலீசசொல்லைக் கேட்டு
பூட்டிக் கைகாலேராகத்துக்குப் பிடித்து மலக்குகளி முப்பார்களே. 64
இன்னுஞ் சிலபேர்கள் முஷ்ரீகீன்கள் இணையயதுகொண்டு வணங்குவார்க
ளெண்ணு மெண்ணங்கள் மெருமையாக வெண்ணி மனிதர்களறியவேண்டி
தன்னைமதிப்போடு ஹசத்தபடர் தப்புமுதவிச்சை யெல்லாங்கூடி
யெண்ணித்தகுபீரைக் கட்டிக்கொண்டு ஏக்கக்ல்பதைமேயச்செய்வார். 65
இந்தவணக்கந்தானிணையய்விமிறையோனிதைகபூல்செய்யமாட்டான்
எந்தக்கிதாபையு மெடுத்தோதினு மேதுஹதீதைபுஞ் சொன்னபோதும்
மந்திக்குரங்கைப்போல் முத்திப்பாய்ந்து மடமை கல்பினிஜுனோரீயோ
இந்தவெண்ணத்தில் வணங்கும்பாவி யிறையோன் முனிவினிலாவாரென்றார்
இந்தக்காரிய முழுதுமாக விறையோன்றிவித்தான் குறு ஆனிலே
யந்த ஆயத்தையருளக்கேளு (அறஃத்தல்லதி) எனும் குறத்தில்
சொந்தமொழியது (பவைலுன்லில்மு சல்லினல்ல) தின்தொடுத்து
அன்சலாத்தி ஹிம்சாஹுன் வரை யல்லாவருளினு னபியும்மத்தே. 67

ஒதுமாயத்தின் பொருளாவது வோடைநாகமார் தொழுதபேர்க்கு
மாதிராயனை மதிமறந்து மணுவு நினையாமற் பயமில்லாமற்
காதுகல்பெலார் தடுமாறிப்பின் காசுஎன்னும் பேராசைபூண்டு
யாதுபிசகுடன்தொழுதபேர்க்கு ஏழாம்நாகத்திலொயிலாமென்றார்

இன்னுஞ் சிலபேர்கள் வணங்குவார்க ளிறையோன்ஹனத்தில் வாசிலாவார்
சன்னத்தாகிய ஜமாஅத்தானோர் சன்னத்தொன்றையும்விடவுமாட்டார்
தன்னையறிந்தோர்கள் முடமினீன்கள் தங்கமாகிய யாசிகின்கள்
மன்னோனைவன்மனின் தீதாறன்றி மாறிமொன்றையுநாடமாட்டார் 69

அலிபுரிசிலைநை நாடுவார்கள் அலிபுநாட்டத்தில் தொழுகுவார்கள்
அலிபை யருவாக்கி வணங்குவார்கள் அலிபுலாம்மீமை யறிந்தபேர்கள்
அலிபினாசிக்கல் உறுஜாவார்கள் அலிபுலாம்மீய் நுகுலாவார்கள்
அலிபின்சலான வட்சரத்தை யறிந்து தொழுதோர்கள் வாசிலானோர். 70

இவர்கள் வணக்கத்தி லுறுப்பும்றுகு மிணங்கி யொன்றாக வணக்கஞ்செய்யும்
கவலையவர்க்கில்லைச் சலிப்புயில்லைக் கபடம் கசதில்லை பெருமை இல்லை
யிவர்கள் ஹக்காகமுடமின்னென்றும் இறையோனறிவித்தான் குறுஆனிலே
நவிலவாய்த்து (கதாஅபுலகல்) (முடமினா) நென்று அல்லாசொன்னான். 71

பாசிலுள்ளோர்க ளறியவேண்டிப் பாரமாகிய யில்மின்பாளை
மாரி மழையது சொரிவதேபோல் மகுசுக்காகிய மாலையனைக்
காரு மானத்தின் காரணத்தைக் காதிருனவ றாணத்தை
யேறுசூரியப் பிரகாசம்போ லெவருமறியவே யானுஞ் சொன்னோன்.

தீனின்விழக் கபூபக்கருமர்உதுமா னலியாரின் பொருட்டினு
மானின்பினை நின்றோர் பேராண மணமாஹசன்ஹுசைன்பறக்கத்தாலும்
நூனில்மகுபிய்யா ராகியமாய் நூறும் முகிய்யித்தின் கிருபையாலும்
சீனின்சிறுந கர்த்தைக்கொண்டு சிறியேன் சலாமத்திற் சேர்ப்பாயாக, 73

கடினக்கடலது சக்ருத்தினிற் கடகடென்றி சுறாயில்வரப்
படபடவென்று துடிக்கும்றுகு பதறப்பதறத்தா னிழுக்கச்செய்வார்
இடினும் வெடினுமாய்ப் பிடிக்காமலே ஈமான்தடுமாறிப் போகாமலே
யிடறிப்போகாமற் அழும்பாமலே யீமானரு ளெனில் யாஇலாஹி 74

ஏழுக்கடலையோர் கடுக்குள்ளே இதமாய்ப்புகட்டத்தான் குதறித்தானோன்
ஆழிக்கடலிலே கருக்கல்லுக்குள் அமைந்தவெறும்பதின்சுத்தம்தன்னை
பூழிகாலமு மிடைவிடாம லுண்மைக் காதின்றிக் கேட்பவனே
யேழை செய்யிது முகம்மதுபிளீயிரங்கிக் கிருபைசெய்யாறஹீமே. 75

பாவக்கடவிலே தாண்டபாவி பதறிக்கதறியே சுரையிலாமற்
சீவன்மோசத்திற் போகாமலே சிறந்த குதறத்தின் கரத்தைக்கொண்டு
தாவிப்பாலகன் சறுகும்போது தாயார்பதறி வந்தள்ளுமாப்போல்
பாவியென்கையைப்பிடித்துத்தாங்கிப் பெளஸாம்சலாசியத்தருளிலாஹீ
எனது தாய்தந்தை யினத்தோர்களை யென்னிற் கிருபையாய் ஈடந்தோர்களை
மனதிலறிவித்த வுஸ்தானையும் மற்று மும்மத்தோ ரடங்கலையும்
நினைவிற் சொற்பிழை கவனமாக நோட்டமிட்டபின் திருத்தும்பேரை
தினமும் பாவத்தைப்பொறுத்துயீ மான் நிரவிபந்தனையருளிலாஹி. 77

மகுஷுக்குமாலை முற்றியது

முஹிய்யதின் ஆண்டவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து

விருத்தம்

ஆதிபுமனதியாசை யக்கினிக் கடலாய்ப்பொங்கிச்
சோதியாய்ச் சுடராய் வீசிச் சுழித்ததோ ரெழுத்துமாகி
நீதியாய் நிலையாய் நின்றே நினைவினி னடுவாய் நிற்கு
மோதிபுமோதாச் சிற்றின் ஓழிவருள் முஹிய்யித்தினே. 1

அவிபுலம் ஹேயுமீழ் மானதோர் தாலுமாகி
மெவிவிலா தெழுசிபாத்தும் மேலவன் குதுசிதானுங்
கலியெனுங் ஹெயுமீழ் காட்சியுங் கமலக்கண்ணல்
பொலிவுரு மக்காம் சேரப் பவுசருள் முஹிய்யித்தினே. 2

ஆலமோடறுசும் குறுசு மானதோர் வானம்பூமி
கோலமும் குறிப்புமற்ற குதாயருள் கிருபையாலே
காலமுமிடைவிடாமற் கருணைதந்தாளு மையா
ஸ்தூலமும் ஹைக்கார்த்து துணையருள் முகிய்யித்தினே. 3

மண்டல மாகாயத்தை வளைந்ததோர் வெள்ளை மேகம்
குண்டலஞ் சிவப்பு மேகம் குறித்ததோர் கருமேகத்துள்
பண்டு நம் மாதிரோதி பவனியா யிருந்த தன்றே
மண்டபக் கொலுமேடைக்குள் மறைந்த யாமுகிய்யித்தினே. 4

இராப்பகலற்றிடத்தில் ரகசியப் பொருளே கனியே
காபு நான் நடுவுக்குள்ளே கபிய்யதா யிருந்த காவே
மாபு செய் தருளு முங்கள் மலாடி கெஞ்சினேனே
திபமே யொளியே சுடரே திங்கள் யாமுகிய்யித்தினே. 5

துற்றத்துல் பைலாவென்னும் துற்றதினுள்ளுந்நைந்து
குற்றத்துல் ஐனுமாகிக் கூறுமக்கூரமிருளில்
கற்றத்து நூறுநாறு காற்றுடன் மாத்துரூபாய்
மற்றத்தன் உக்ரு முத்தில் மறைந்த யாமுகிய்யித்தினே.

6

சேருடன்சவரும் பேசும் சத்தமு மெழுத்துமற்ற
நூறுடன் குறுஆனென்னும் நூதனத்திரைவனைந்து
சூறுடன் இஸ்ரூபிலுஞ் சூஸ்திரக் கண்ணாடிக்குள்
ஊருடன் பேறுமற்று முதித்தயா முகிய்யித்தினே.

7

நாசமே நாலுபேரை நாடியான் நடந்தபாவி
மோசமே வைத்தானென்று மோகனித்துன்யாரெண்டு
நேசமெய் கல்குமுன்று நபசது அம்மாறாவும்
தோஷமின் நாலிவிட்டுத் துணையருள் முகிய்யித்தினே.

8

வேதமாம் குறுஆன் தன்னில் வெற்றிநல் லிகுலாசுக்குள்
நீதமாய் ஐந்துகாலும் நிகரிலான் சிற்றகாகும்
ஆதமாம் ஹிகிகத் தாதம் ஐந்ததிற் புதையலாகி
ஓதஹும் கோட்டைக்குள்ளே யொழித்தயா முகிய்யித்தினே.

9

மிஸ்காத்துன் மிஸ்பாகும்பின் மிஸ்பாகுன் கண்ணாடிக்குள்
இஸ்மதாம் நூறுனிய்யா யிலங்குமே கஜாஜதுக்குள்
அஸ்ததாய் எரியும் சைத்தான் ஆனதோர்மரத்தில்நின்று
ஒஸ்ததுக் குள்ளிருந்து ஒளிதரும் முகிய்யித்தினே.

10

அஹதவன் பாதை நாலா மடியது வறியத்தாகு
முசந்ததோர் தரீக்கத்தோடு உண்மையுள் ஹிகிகத்தாகும்
பகர்ந்திமம் மஃரிபத்தில் பலம்என்றிற் றுருமையா
பகலிரவற்றிடத்தில் பவுசருள் முகிய்யித்தினே.

11

காப்ஹாயா ஐன்சாதின காட்சியைக் காதலித்தேன்
யாபகத் தோடிருக்கும் அடியனைக் கைவிடாமல்
காபுநான் குணத்திலாக்கிக் காட்சிதந் தாளுதற்குச்
சூபிய்யாக் கூட்டஞ்சோச் சுகமருள் முகிய்யித்தினே.

12

குப்புடன் சம்மை பாலாய்க் குடித்துயான் மடத்தனத்தில்
றப்புவின் கோப மென்னும் ரகசியத்துதன் வந்து
தப்புநீ மாறுசெய்தாய் தனியவன் பொறுக்கமாட்டா
னப்புற முங்களருளை நம்பினேன் முகிய்யித்தினே.

13

ஆதியே குதுபே கௌதே ஆஷ்கே சிரோன்மணியே
நீதியே நிறைந்த வாழ்வே நிராமயமான ஹூவே
சோதியே சுடரே மணியே சூட்சுமேகஸீபத்துல்லா
காதிரே தஸ்தகிரே கண்மணி முகிய்யித்தினே. 14

கனமது மவுத்து வேளைக் காலனைக் காணும்போது
இனமது நாலுறாவின் இருப்பிடங் குலைந்தே போகும்
மனமது பதறும்போது மலரடிப்பாதந்தந்து
தினமெனி லிரங்கு மையா தீபமே முகிய்யித்தினே. 15

வேதமு முழங்குகின்ற வெற்றிநல் மிம்பர்மீதில்
வேதைதிர் சங்கீதம்பின் விசையொடு ராகம்பூட்டித்
துதராம் நபியுல்லாசொல் துலையாமல்ஜும்ஆகுதுபா
வோதிய வொலிமார்க் கெல்லா மோரிமாம் முகிய்யித்தினே. 16

தன்சீகும் தஸ்பிஹைப்பின் தவத்தினில் மகழதாக்கி
மனதினி லுண்மைகொள்ளு மகுஅது சிதுகுமாகி
கன்சினில் ககாயிகென்னும் காரணப் பொருளைக்காண
அஞ்சியான் செஞ்சினேனே யருள்தரு முகிய்யித்தினே. 17

அம்மாறு வாசபர்சை யதின்குணம் பொய்யுஞ்சுதும்
எம்மாத்திர மிருந்தா லேகனிற் சேரொணுது
சம்மாண மாயிருந்து சாகுமுன் சாகச்செய்து
சம்மாதா னிருக்கவென்னிற் சுகூதருள் முகிய்யித்தினே. 18

முச்சுடர்வட்டத்துக்குண் முன்நிலை வளைவுக்குள்ளே
யச்சுடராகிவந்த வஹ்மதின் பேரராணோர்
மச்சுமா மாலிகைக்குள் மகுபிய்யா யிருந்தவள்ளல்
அட்சரம் மீம்பத்தொன்றி லடங்கும் யாமுகிய்யித்தினே. 19

காத்திரம் கபுறுக்குள்ளே காணவேவருவார் பத்தான்
நேத்திர மின்னைப்போலு நிறமவ ரிருளைப்போலு
மாத்திரக் கசையுங்கையி லத்துடனிடபோற்சத்தம்
சேர்த்தவர் சுவால்கள் செய்ய ஜவாபருள் முகிய்யித்தினே. 20

அண்டமு மவனியேமு மானதோ சமரர்கட்கு
மென்றுமே இன்சும் ஜின்னுக் கேகமாய்க் குதுபாய்வந்த
மண்டல மைந்துக்குள்ளே மவுனமா யசாயாளு
முண்டசுப்பொருளே பூவே முத்து யாமுகிய்யித்தினே. 21

இருவினையறுத் தெறிந்து இருதயக் கமலஞ் சென்ற
ஒருபொரு ளோரெழுத்தை வாசியி லிழுத்து வாங்கி
கருவெழுத் தாக நிற்கும் கமலச் சிங்காசனத்தி
லொருபொரு டன்னைக்காட்டு முண்மை யாமுகிய்யித்தினே. 22

பேரின்பமான முத்தி பெற்றிட வாசைவைத்தேன்
ஆரம்பித் தநேக்கால மத்துடன் முயற்சிசெய்தேன்
சேரின்பம் பாமதென்று செய்கவர் காட்டும்பொருளைப்
பார் இன்ப மென்றனுப்போல் பார்த்தருள் முகிய்யித்தினே. 23

யாஅப்துல் காதிமென்றும் யாமுகிய்யித்தினதென்றும்
யாபேரும் சத்தம்வைக்க யாபேர்க்கும் வெற்றியுண்டாம்
யாறுஹே மணியே யென்று யாதுடன் கெஞ்சினேனே
யாகுதுபே கெளதே மத தே எங்கன்யாமுகிய்யித்தினே. 24

ககனமும் பூமியேழு காடதும் கடலும் கரையும்
பகலுடன் இரவும் பொழுதும் பறவைகண் மற்றுயாவும்
நிகரிளானும் வசத்தி னீங்கிடா வாழ்வைத் தந்தான்
சகலரு முதலிதேடும் சங்கையா முகிய்யித்தினே 25

ஞானமுங் கல்வியில்லான் சாகரந்தானுமில்லான்
கானலை நீரென் மெண்ணிக் காதலால் தனித்தபாவி
தினிநில் நிலைநிறுத்தி திதாறைத் தாருமென்னில்
சினெனுங் கண்ணாடிக்குள் சிறந்த யாமுகிய்யித்தினே. 26

யாரிடஞ் சொல்வேன் கரணே நென் மனத்துயாந்திரக்
காரிருண் மேகம்போலே கல்பது இருளடைந்து
காரியந் தப்பிவிட்டால் கவலையென் ஓயாதையோ
காரணக்கடலே குருவே கண்மணி முகிய்யித்தினே. 27

ஐந்துபே ரஃலுல்பைத்தி னன்புடன் பறக்கத்தாலும்
கெஞ்சினேன் நாலுயார்கள் கிருபையின் கடாட்சத்தாலு
மஞ்சிடா முகாஜிரீன்சா படங்களைப்பொருட்டினாலும்
நெஞ்சிலென்றிரையை யகல் நயமருள் முகிய்யித்தினே. 28

அண்டமு மமரர் போற்றும் ஹமீதொலி பாதம்போற்றிக்
கண்டெமன் காணாமல்தான் குணங்குடிதான் பணிந்து
மண்டலக் குதுபுமார்கள் மலரடிசிரமேல் வைத்தேன்
முண்டகப் பொருளைக்காண முடிவருள் முகிய்யித்தினே. 29

அன்பு நல்சமானின் குதுபு ஆனதோர் செய்யிது அலவி
மம்புரம் மலையாளத்தில் மறைந்தவர் வரிசையாலும்
பின்புரம் பீர்முகம்மது சாகிபின் கிருபைகொண்டு
பண்புநல் விசுவாசந்தென பிச்சுருள் முகிய்பித்தீனே. 30

மீயறிவான வெந்த னைம்புலன் பதறுதையோ
வைபக மீதிலார்வே நென்மனத் துயரந்தீர்க்க
செய்யிது முகம்மதென்போன் செய்பிழை யகலச்செய்ய
கையெடுத்தேத்தினேனே கௌது பாமுகிய்பித்தீனே. 31

முறியியதின் ஆண்டவர்கள் அவர்கள்பேரில் முனாஜாத்து
முற்றிற்று.

பிஸ்மிப் பாட்டு.

காப்பு—விருத்தம்.

பிஸ்மில்பே நுக்கத்தில் நின்று விரிவுட னுலகம் யாவும்
இஸ்மதாம் ஜலாலத் தென்ற விறையவன் றிருநாமத்தாற்
றுஸ்மனைத்தாத்தி யானுந் துய்யவன் கிருபை கொண்டு
பிஸ்மியின் பொருளைக் கூற வித்தனை காப்பு ரீயே.

கண்ணிகள்.

1. பிஸ்மிபினுள்ளமை விரிவாகச்சொல்லம்மா தாயே அது
விள்ளொண்ணுவாகிலும் விள்ளுநேன் கொஞ்சத்தை மகளே
2. பிஸ்மில்லா வென்றுமுன் யார்சொன்ன சொல்லம்மா தாயே அது
பில்லாகி நாமங்கொண் டல்லாக லாமது மகளே.
3. அல்லாகலாமுக்கு ஹறுபேது தொனியேது தாயே அது
ஆகிஜி பிரீலின் நாவில் வெளியாச்சு மகளே.
4. எழுத்துக்களெத்தனை பிஸ்மிபி லுண்டு மென் தாயே அது
எழுத்தொன்று போக விருபததல்லவோ மகளே.
5. நவிலு மெழுத்ததிற் றலையெழுத் தேதம்மா தாயே அது
நான்குமறையும் பொருந்திய பேயாகும் மகளே.
6. பேய்க்குமுன் முந்திய தேது எழுத்தது தாயே அது
பேய்க்குமுன் முந்திய துத்தாவதல்லவோ மகளே.

7. நுத்தா வதில்நின் நென்ன வெளியாச்சு தாயே அது
நுத்தா வதில் நின் நுலகம் வெளியாச்சு மகளே.
8. நுத்தாவில் நின்னு வெளியான தெப்படி தாயே அது
நுத்தா தான்றாறு முகம்மதே யாகுமென் மகளே.
9. நூறுமுகம்மதென் நென்னத்தைச் சொல்லலாம் தாயே அது
நூறுமுகம்மதி னுள்ளமை யாகுமென் மகளே.
10. நூறுமுகம்மதி னுள்ளமை யேதாகும் தாயே அது
நூனென்ற வட்டத்துள் குத்துசியாகு மென்மகளே.
11. குத்துசிபென்பது எங்கே யிருக்குது தாயே அது
குத்துசி பெங்கும் சமதா யிருக்குதென் மகளே.
12. பிஸ்மியிற் சினென்ன மீமென்ன சொல்லம்மா தாயே அது
பிஸ்மியிற் சின்சிற்று மீமதுநூறாகும் மகளே.
13. சிற்றுடன் நூறதின் சூட்சத்தைச் சொல்லம்மா தாயே அது
சிற்றெண்டால் சகசியம் பிரிடங் கேளுமென் மகளே.
14. பிரென்றல் யாராகும் பிரிவதைச் சொல்லம்மா தாயே அது
பிரென்றல் தன்னுக்குள் பிரையறிந்தவர் மகளே.
15. தன்னுக்குள் பிரையறிவது மெப்படி தாயே அது
உன்னுக்குட் பாராம லுளறுவ தேனடி மகளே.
16. இஸ்மூல் அஃனம் தெந்த இசுமது தாயே அது
இஸ்மூல் அஃனம் ஹூடுவென்ற இஸ்மாகும் மகளே.
17. ஹூடுவென்ற இஸ்மது உடலுக்கு னெங்கேசொல் தாயே அது
ஹூடுவது நடுநிலை வாயலைப் பாருனீ மகளே.
18. வாயலைப்பார்த்தாற் பலனேது சொல்லம்மா தாயே அது
பாபுஸ்ஸலாமத்து ஆமை பெழுத்தாகும் மகளே.
19. ஊமையன் எங்கே யிருக்கிறான் சொல்லம்மா தாயே அது
ஊமையன் மத்தியிற் றாக்கிறான் பாருனீ மகளே.
20. மத்தியி் லெத்தனை வாயலிருக்குது தாயே அது
மத்தியி் லிருவாயல் ஜெம்குத்து வாயலாம் மகளே.
21. ஜெம்குத்து வாயலுக் கப்புற மேதம்மா தாயே அது
ஜெம்குத்துக் கப்புற மாயப்பெருவெளி மகளே.

22. பிஸ்மில்லா வென்றதி லல்லாவின் பொருளென்ன தாயே அது
விள்ளொண்ணு விண்டாலுந் தட்டழிவாகு மென் மகளே.
23. தட்டழிவான துடலுக்கு ளேதம்மா தாயே அது
தற்பாத் தற்புதக் கண்ணுடிக் குள்ளொலி மகளே.
24. காணுஞ் சொருபத்தின் காரண மேதம்மா தாயே அது
கருவாகி நின்றதோ ரிருளொளி யாகுமென் மகளே.
25. இருளி லிருந்த பொருளேது சொல்லம்மா தாயே அது
இருளி லிருந்தநா ருகாச மாகுமென் மகளே.
26. நூறுமுகம்மது ஆகுக்கோ மகுசுக்கோ தாயே அது
நூறுமுகம்மது மகுசுக்க தாகுமென் மகளே.
27. கலிமாவி லாகுக்கு மகுசுக்க தேதாகும் தாயே அது
கலிமாவின் பின்பாதி மகுசுக்க தாகுமென் மகளே.
28. முன்பாதி பின்பாதி யேதாகுஞ் சொல்லம்மா தாயே அது
முன்பாதி கலியாகும் பின்பாதி மாவாகும் மகளே.
29. கலியென்றும் மாவென்றும்பிரிவென்ன சொல்லம்மா தாயே அது
கற்பித்தபெற்றாரி னுசை இரண்டுமாம் மகளே.
30. இரண்டாசை யொன்றாகும் போதென்ன காரணம் தாயே அது
இரண்டாசை யொன்றான லுற்பத்தி யாகுமென் மகளே.
31. மூலத்தின் தீயி லுருகுவ தேதம்மா தாயே அது
மூலையுருகிய நாதம தல்லவோ மகளே.
32. நாதத்தி லைப்பூத மொன்று யிருந்தநா தாயே அது
நாத முருகும்போ தொன்றான தாகுமென் மகளே.
33. இல்லென்ற சத்த முழங்கிய தெவ்விடம் தாயே அது
இன்பக்கடலில் முழங்கியதாகு மென் மகளே.
34. குன்குதாத் தென்பது ஏதாகுஞ் சொல்லம்மா தாயே அது
குறிப்பற்ற மறுத்தபா குன்குதாத் தாகுமென் மகளே.
35. வாகியி லேறிப் பழகுவ தெப்படி தாயே அது
வானத்தின் வாயற் றிறக்கும் வழியடி மகளே.
36. வானம தென்றசொல் ஏதாகும் விள்ளம்மா தாயே அது
வானம தென்றசொல் மேற்சீர சாகுமென் மகளே.

37. பிரதான சிரசின் பிரசித்த மே தம்மா தாயே அது
பெரியோன் கிருபைக் காங்கொண்டு வைத்ததாம் மகளே.
38. சிரசினில் நஹ்மா னிருப்பிட முண்டுமோ தாயே அது
சிரசென்ற லறுசாகும் குறுஆனைப்பாரு நீ மகளே.
39. பிஸ்மியி னல்லாவி லிருலாம தேதம்மா தாயே அது
விபரம் ஜலாலும் ஜமாலின் ஹறுபாகும் மகளே.
40. ஜலாலும் ஜமாலும் அருபி சுருபியோ தாயே அது
ஜலாலு மருபி ஜமாலும் சுருபியாம் மகளே.
41. அருபி சொருபியென் நென்னத்தைச்சொல்லலாம் தாயே அது
அல்லா முகம்மது தாத்துஞ்சி பாத்நாகும் மகளே.
42. அல்லா முகம்மது ஆதம தேதாருந் தாயே அது
அஹதியத் தொஹதத்து வாஹிதத் தாகுமென் மகளே.
43. அஹதியத் தொஹதத்து வாஹிதத் தாகுந் தாயே அது
அலிபுலாம் மீமென்ற அட்சா மாகுமென் மகளே.
44. அலிபுலாம் மீமது வுடலுக்கு னேதாகும் தாயே அது
உந்தி யிருதைய முண்டகமாகுமென் மகளே.
45. உந்தி யிருதைய முண்டகத் தெழுத்தேது தாயே அது
உயிரெழுத்தாகிய ஹா ஹு ஹீ யாகு மென் மகளே.
46. ஸீம்பத்தோ ரட்சா மறியநீ சொல்லம்மா தாயே அது
அலிபுதுன் ரெண்டிக்குட் கொழுதி யிருக்குது மகளே.
47. கொழுதி யிருக்கின்ற கூறதைச் சொல்லம்மா தாயே அது
கூறு மிருநூற்றுப் பத்தொடு நாலது மகளே.
48. இருநூற்றுப்பதினாலென்றென்னத்தைச்சொல்லாந்தாயே அது
இருநூற்றுப் பதினாறு நூறெனுஞ் சொல்லாகும் மகளே.
49. உண்மை கொழுதிய கூறதைச் சொல்லம்மா தாயே அது
உச்சிக்குக் கிழேயுள் நாக்குக்கு மேலேயாம் மகளே.
50. உச்சிக்குக்கிழே யிருக்கிற தேதம்மா தாயே அது
குத்து விளக்கென்னுந் தீபத்தை யேற்று நீ மகளே.
51. தீபத்தை ஏற்றத் திரியேது செய்யேது தாயே அது
திரியது முச்சம்பின் செய்பது நூறாகும் மகளே.

52. ஹாகென்ற லெத்தனை யுடனுக்குள் விள்ளம்மா தாயே அது
ஹாகென்ற லைந்துண்டுங்குத்துஸ் தலமையாம் மகளே
53. குத்துசி தலமேது மற்றுள்ள ஹாகெங்கே தாயே அது
குத்துசி மேலும்பின் மற்றது கீழாகும் மகளே
54. கீழது மேலாக வந்த சபபென்ன தாயே அது
கேளதை ஒத்தினி சூறத்தைப்பாரு மென் மகளே
55. சகல கலையும் பொருந்து மொளியேது தாயே அது
யாஹுவதாகும் நிலையநிர் தோதுநீ மகளே
56. பிஸ்மில்லா வென்றதின் ஹேளமுத் தேகம்மா தாயே அது
விபாஞ் ஜலாலுஞ் ஜமாலுங் சமாலுமா மகளே
57. குன்னென்ற சத்தம் பிறந்தது எவ்விடம் தாயே அது
குன்னென்ற நாட்டம் அஹதிய்யத் தாகு மென் மகளே
58. அஹதியத் தொஹத்தது வொன்று யிருந்ததா தாயே அது
அகுயானு தாப்பித்தா கஞ்சல் மகுபியா மகளே
59. கஞ்சல் மகுபிஎன் மென்னத்தைச்சொல்லலாம் தாயே அது
காமக் கடலி விருந்தொரு முத்தாகும் மகளே
60. முத்து முகப்பினில் மோட்சமிருக்குதா தாயே அது
மோட்சத்தின் விடாகு முச்சுட ராமது மகளே
61. முச்சுட மெந்த நிறமாகுஞ் சொல்லம்மா தாயே அது
முச்சுடர் பச்சையும் வெள்ளையும் நீலமாம் மகளே
62. நீலக் கறுப்புக்குள் கூத்தாடி யாரம்மா தாயே அது
நீடொளி யாகிய கூத்தனும் சித்தனும் மகளே
63. சித்தனும் கூத்தனும் யாராகுஞ் சொல்லம்மா தாயே அது
சித்தனும் கூத்தனும் தாத்தும் சிபர்த்தாகும் மகளே
64. பிஸ்மியி லற்றகு மானதின் பொருளென்ன தாயே அது
விரிவாக எல்லார்க்கு மொத்தக் கிருபையாம் மகளே
65. நிகழ்த்தும் பிஸ்மியி னிற்றஹீ மேதாகும் தாயே அது
நீதமுடையோர்க்குச் சொந்தக் கிருபையாம் மகளே.
66. இந்தத் திரவியம் என்கே யிருந்தது தாயே அது
செய்யிது முகம்மதின் சிந்தையிலுள்ளதாம் மகளே.

பிஸ்மிப் பாட்டு முற்றிற்று

கப்பற் சிந்து.

பல்லவி.

ஸாயிலாக இல்லல்லாஹு—இல்லல்லா

முகம்மதுற் றசூலுல்லாஹி—சூலுல்லா

- (1) ஐசைகடற் பொங்கி நின்று இல்லல்லா அதில்
அலிபுலாயீம் மொழி திரண்டு இல்லல்லா
ஒசையது வலம்புரியாம் இல்லல்லா அனுதினம்
ஒடுங்கப்பல் முகம்மதிய்யா இல்லல்லா

பெரிதான நாகுத்திற் பிரதானக்கப்பல்
பரவிடு ஜெம்ஹுத்து திருவாசல் நோக்கி
அரிதான வேதமது புறக்கானும் இஞ்சில்
அதுவான சரக்கெல்லாம் பொதுவாக ஏற்றி
நெறிபான ஹக்குடைய தூது ஜீபுரீலும்
நேராக மலக்கூத்தில் கும்பாசைவைத்து
குறிப்பான தானமது காபக்கபுசைனி
குஷ்ஹுவல்லாஹு வெண்டோடுதுபார்கப்பல் (லா)

- (2) அஞ்செழுத்துப் பஞ்சவர்ணம் இல்லல்லா அதுமே
லவதார மொன்றாடுதுபார் இல்லல்லா
பிஞ்செழுத்துப் பளபளென இல்லல்லா உருவம்
பிசுகாமல்நின் றசையுதுபார் இல்லல்லா

முத்து முகப்பினில் முச்சந்திவாசல்
முதலோன் முகம்மது மீக்காயிலங்கே
பத்தும் விளக்கொண்டு சைத்தூன் மாத்தில்
பத்தாஹின் கப்பற் கொடியும் பறக்க
சித்து கலிமா முத்து சித்ராக்கண்ணாடி
செங்கமலாவி மதியும் நின்று விளைபாடும்
மத்தியில் மணிமுத்துத் தொட்டில் நடுவே
மன்றாடு முகியித்தின் நின்றாடுதையா (லா)

- (3) வல்லோன் திருத்தாதர் நபி இல்லல்லா கப்பல்
வலமு மிட மிருவருண்டும் இல்லல்லா
கல்லுருகுங் கதிர்மதிபோல் இல்லல்லா கிராமன்
காத்தியி னென் நெழுதுமவர் இல்லல்லா

கப்பற் சாக்கின் விலாசம் முடித்து
கணக்கொன்றுத் தவறாமற் கறகமென்றெழுதி
தப்பாமற் சாக்கது முற்றுகயேற்றி
தனியோனின் திருச்சமுகம் கையொப்பம் வைத்து
செப்பரிது செங்கமலத் துள்ளொளிவுவங்கம்
சங்கையொளிவங்கமது தங்கவடிவாகும்
முப்பொருளுமுத்து பவளத்துடனே பச்சை
முச்சுடரு மச்சுடரா யோடுதடா கப்பல் (லா)

(4) ஐந்தறையில் ஐவருண்மும் இல்லல்லா அதில்
ஐந்துபேரு மதிகாரராம் இல்லல்லா
ஐயந்திருபத்துமைந்து இல்லல்லா அந்த
ஐவருக்கும் காதீம்களாம் இல்லல்லா
குட்சத்திலின்ஜீனை யில்லென்றுதட்டிச்
சூரய்த்துருத்தியிற் காற்றையுமேற்றி
மோட்சத்தின்சுக்காணை வாகாய்ப்பிடித்து
மேலான லாஹுதித்தில் நினைவைக்கொளுத்தி
திட்சை பெறும் செய்குடைய யாததைப்பூட்டி
தீன்தின் முகிய்யித்தின் கொடியை யிழுத்து
காட்சிதரும் ஹக்குடைய திதாறைக்காணும்
காபுஹாயானின் சாதெனுங்கப்பல் (லா)

(5) முச்சுடரு மோரலிபாய் இல்லல்லா அந்த
முத்துமணி மண்டபத்தில் இல்லல்லா
பச்சைக்கொடி பவளக்கொடி இல்லல்லா அது
பறக்குங்கொலு மேடையினில் இல்லல்லா

அந்தரக் கொலுமேடில் ஆதமும் ஹவ்வா
ஹாமீ முகம்மது அலிபாத்திம்மாவுஞ்
சந்திர சூரிய ஹசன் ஹுசைனாரும்
சேகப்துல் காதிறு முகிய்யிதின் கூட
பந்தமதுபோல பரி சுத்தபெரியோர்கள்
பாருலகில் பவ்சபெறு கப்பலதிகாரர்
சொந்தமுடனிச் சபைகூட்ட மொருமேட்டின்
சுந்தை பெறுமதி சயம் சொல்ல வரிதப்பா. (லா)

- (6) நாகுத்தின் கீழ்க்காம்பறையாம் இல்லல்லா அந்த
 நபுசம்மாறா வீடதுவாம் இல்லல்லா
 ஆசை பாசை மாய்கைதுன்யா இல்லல்லா செய்த்தான்
 பாசவலை ஆசனமாம் இல்லல்லா

கள்ளன் திருடனும் செய்தானு மக்கள்
 கல்புக்குள் ஈமாணைக்களவாண வருவார்
 உள்ளத்திற் குருவுற்ற சரமருந்தெல்லா
 மொன்றாகக் குருநாடி பிரங்கியிட்டு
 கிள்ளத்தொலையாத திக்றெனுங்குண்டை
 விஸ்தரமரிக்அதி னுள்ளத்திலாக்கி
 கள்ளத்திரியதை ஹும்மென்று கொழுத்தக்
 கள்ளன் அம்மாறாவும் ஒடுபடா செய்த்தான்.

(லா)

- (7) முகலாவது நாகுத்துவாம் இல்லல்லா அந்த
 மண்ணீரலில் ஐபிரியிலாம் இல்லல்லா
 நிதநிதமும் ஹக்கில் நின்றும் இல்லல்லா வஹி
 நேரவாப் பார்ப்பவராம் இல்லல்லா

ரெண்டாம் மலக்கூத்து பார்வையின் வீடு
 ரகசியமீக்காயி லதிபதியாகும்
 மூன்றும் ஜெபறுத்துக்காற்றதின்வீடு
 மன்னவன் மீக்காயி லரசதுவாகும்
 அண்டாதிலாஹுத்து நாலாவதான
 அக்கினியாம்வீடு காலனதிபதியாம்
 அண்டமதுவானயீர் தாவதொருவீடு
 ஹாஹுத்து ஆகாசம் அரசர் முகம்மத்

(லா)

- (8) ஆருவது பாஹுத்துவாம் இல்லல்லா அதில்
 அம்றாயினு மதிகாரராம் இல்லல்லா
 நூருனிய்யத் தானகப்பல் இல்லல்லா தலம்
 நோக்குங்காப கபுசைனியாம் இல்லல்லா

ஆனதலமானதிலே கப்பல் நிறுத்தி
 ஆசுக்கும் மகுசுக்கும் வந்து வினையாட
 கோளவன் கோதைபர்கள் ராகம்படிக்க

கூசாமல் தாசியர்கைத் தாளங்கள் தட்ட
கானமயில் கூவுருல் ஓசையது கேட்க
கப்பலதினுள் மறைவில் வள்ளல் முகியிதின்
காணாத காட்சி களைக்கண்டு மனமகிழ
கப்பல் அலங்கீர்தங் காணலாங்கண்ணால்

(லா)

- (9) ஏழாவது ஜெம்ஹுத்துவாம் இல்லல்லா அதி
லிருக்கும் சுல்தான்குத்துசியாம் இல்லல்லா
ஆழக்கடலோசையது இல்லல்லா ஹாஹீ
யாஹுஹும்மென்றோசையதாம் இல்லல்லா

காணிக்கைத்தானம் மக்காமன்மஹு முத்
காட்சியாம் குத்துஸ் சுல்தா நசீரு
மாணிக்க முத்துப்பொன் பச்சைபவளம்
மங்காதயாக்கூத்து நவரெத்தினமேடை
ஆணிப்பொன் அம்பா மாசனமீதில்
ஆதிவெஞ்சாமரை வீசுவதுபாரும்
ஏனியதுமின்பர் கொத் பாவு மிஹ்ரபு
இலங்கும்ஆசா அம்பு வில்லென்ற வீடாம்

(லா)

- (10) காட்சியில்லீன் நமித்தியாம் இல்லல்லா கப்பற்
கரை சேருமோர் துறைமுகமாம் இல்லல்லா
மேட்டசத்துறை தவறவிட்டால் இல்லல்லா கடைசி
மோசத்துறை பாதாளமாம் இல்லல்லா

சூனாதுஞ்சக்ருத்திற் புசல்வந்தடிக்கச்
சூரிபசந்திரப் பிரகாசமங்கே
ஆறுதாரந்தாண்டிக் கப்பல் நெருங்க
அனியாய செய்ததானை யப்பாலெறிந்து
பிரானபீர் அப்துல்காதினு பொருட்டாற்
பிருதவ்சி லஉலாவி லனுதினமிருந்து
யாறப்பு உன்னுடைய தீதாறைக்காண
பாஹாதி செய்யித் முகம்மதுக் கருள்வாய்

(லா)

கப்பற் சிந்து முற்றிற்று.

ஞான ஆநந்தக்களிப்பு.

பல்லவி—தரு

நினைவுக்குள்ளின்றிடு மயிலே யெங்கள்

நெற்றியின் மத்தியில் முத்தாகுங் குயிலே.

சரணங்கள்.

மட்டுக்கடங்காத மானே திரு மவுனத்திசையில்வந் தூறிநின்றான
விட்டுப்பிரியாப் பிரானே குரு வட்டத்தில்வந் வினையாடுந்தேனே
எட்டும்பின்னாலுதவான வெரு யெட்டாம ஸெட்டுங்கனியி துதானே
கட்டக்கயிறது தானே காலக் கட்டாமற்கட்டவருள்புரிவானே (நினை)

பாலத்தடிமூலத்தானே-நல்ல-பத்தினிசித்தர்க்கிரங்கிவானே
கிழக்கரை யிருப்பானே-திரை-கிறிக்கிழித்தேறி மேல்வருவானே
கோலங்குறிப்புடையானே-யவன்-கோபுரவாயற் றிறத்திவானே
நாளுக்குநாளழகானே-அந்த நாதாக்கட்கெல்லா மருள்புரிவானே. (நி)

வட்டமுகத்துடையானே-உன்னை விட்டாலொரு கெதியுண்டுமோநானே
தொட்டிலிலாடிருப்பானே - அவனைத் தொட்டோரைத் தொட்டாற்
தூய்தாக்குவானே [நினை]

எட்டியேபார்த்திருப்பானே-யாரு மெட்டியேபார்த்தாற் றிலையிழுப்பா
பொட்டிட்டுமையிடுவானே-பாடு-பட்டோர்க்குப் பாலைபுகட்டிடுவானே. (நி)

கண்மணிமாணிக்கக்கண்ணே-யுண்ணை-காணாமல் வாணனை வீணாக்கி முன்னே
பன்னிருகால் விழிப்பெண்ணே-யுண்ணை-பாங்காக தூங்கி யான்பக்குவம்பண்ணை
கண்டேன் கனவை யானுண்ணை - கண்டேன் கண்டத்தின்மேலே கருத்
தாக வெண்ணை

வுண்ணியான் சிந்தையிலுன்ன-ஒரு குத்து நுக்கத்துக் குருவடிவானே.
தலைகீழுங்கால்மேலாய் நின்ற சல்ல தலம் காபகபுசன் தருத்ததிம் சென்ற
ஜல்லிப்பிரகாசத்தைப்பூண்ட ஜமா லோடுகமாலுமை யொன்றாய்த்
திரண்ட

கலிவுடன் மாவாககின்ற எகின் காணும்சுருபவிளக்கேற்றி நின்ற
மூலக்கொலுவினுறைந்த வந்த முக்கோணச் சக்கரத்துள்விளக்காளே. (நி)

ஆதா மாற யுறைந்து-அந்த-அக்கினிவாய்வுக் கசாகவந்து
மாதாபிதாவும் பின்பேசர்ந்து அது ஹாவென்றும் ஹீயென்றும் ஹூ
வென்றும் பாய்ந்து

பூதமத்தைத்தானவிந்து - நல்ல-பொக்கிஷதாத்துஞ்சிபாத்தாய் வளர்ந்து
நாதக்கருவாய்த் தெளிந்து-கோலம்-என்றான தண்டாமணிவிளக்காளே. (நி)

சங்கீத ராகம்படிக்க-நல்ல-சந்ததக்கைமணியோசை கலிக்க [க்க
இங்கிர்தமேளந் தொணிக்க-வினைக் கம்பியில் ஹுவைத்திடடியிரு
சங்குசரத்தைப்பிடிக்க பின்னர் அங்கக்கடலினில் வங்கம்பிறக்க
முண்டகச்சூட்சம் திறக்க-நல்ல-முத்திவலம்புரிப் பத்தினியாளே. (நி)
பெட்டிக்குட் பொக்கிஷப்பொருளே - யுன்னை - கிட்டாமம் நட்டழி
வாகுவதிருளே

யெட்டும் பின்றாலுக்கு ளருளே-எமன்-எட்டியே பார்த்தாக்காற் றிட்
டந்தான் மருளே

விட்டுப்பிரியுங்கண் பிரள-வாசி விட்டால்வரும்போய் மஜ்ஜிஸ்விரள
பட்டணத்தில்தாம் பொருளே-பாடு பட்டோர்க்குப் பாலைப் புகட்டிடுவாளே
(நினை)

தாத்துல் முகம்மதியவளாம்-நம்மன்-திக்குகபிய்யிலுரு வாகுமெவளாம்
பாத்தினுடன் ளாகி நவளாம் மீள வெகுசிபாத்தாகி விழைந்ததுமவளாம்
காத்துக்கரசியானவளாம்-கடைசி-காலனைக் காலாலுதைத்திடுமவளாம்
பித்தலை முடுவதெவளாம்-அவளைப்-பார்த்துநாங் காத்துப்பதறவைத்
தாளே. (நினை)

கண்ணை கருவேமணியே-பசம்-பொன்னே பொருளே யென்னுயிரதரீயே
அன்னப்பறுவது ரீயே-பெனக்-காதாரமாதார மாதாரரீயே [ரீயே
குன்னுக்குள் நின்றது ரீயே- ஹூவாய் - குன்பயக்கூனில் முடிந்தது
முன்னிருள் நூறாகும் ரீயே-பின்னு - முச்சுடர் வட்டத்தின் முப்
பொருளாளே. (நினை)

தச்சனில்லாதொருவிடு-அதின்-தகுத்தெனுஞ் சிங்காசனமானமேடு
வச்சிரமாமணிக்கூடு-அங்கே-வாலக் குருந்தி யானந்தத்தோடு
உச்சிதமாக ரீதேடு-பின்ன-ருச்சிக்குங்கிழே ரீ கண்டிருப்போடு
அச்சனம்வாய்த்திடுமநாடு - அங்கே-பிருக்கு மனோன்மணி யருள்புரி
வாளே. (நினை)

அன்ன நடைச்சி ரீயம்மா-உன்னைக்-காணாமல் வாணுளே வீணுக்கிச்சம்மா
பன்னிருகால்விழியம்மா-பாதம்பணிந்தடிபணிய இருந்தன்யான்சம்மா
வென்னுக்குள் மின்னொளியம்மா - வென்னை யாட்டவு மோட்டவும்
வைத்தாயேயம்மா

தன்னையறிந்திரு சம்மா-தானே-தானவனாக வருள் புரிவாளே. (நினை)
உந்திக் கிபுலாவையெட்டிப்-பின்-னிருதயக்கமலத்திறற்குபீரைக்கட்
சிந்தைப் பசாசை விரட்டி-மேலே-சங்குசகரில் புறக்கதைமாட்டி [டி
யொன்றுக்கு னாவரைக்கட்டிப்-பின்ன-ரொன்பது வாயலை யொன்றாகப்பூட்டி
பண்டுள்ள ரீதத்தைக்காட்டி-பிங்கே-பாலோகப்பெண் வந்து ரீதிசெய்
வாளே. (நினை)

ஆகத்துக் கெட்டாத சோதி யது ஆகாயச் சங்காகும் வாகாய்நீயூதி
வேகத்தி லறுகோண வீதி-தாண்டி-விட்டாலும் பாயாமற்கட்டுஞ்சமா
சாகுமுன்சாவது நீதி-யந்தச்-சுழிமுனைத்தாரையறிந்ததைப்போதி [தி
வேகத்திற் பார்த்தாடுந்தாதி-அவள்-வானத்தில்வந்து மதம் பொழி
வாளே. (நினை)

கமகமவாசப்பிரகாசே-உன்னைக் காத்துயான்பார்த்துயென்காதினன்னேசை
குமுகுமுவெனக் கேட்கவாசை - அது - ஹாவென்றும் கூவென்றும்.
ஹீயென்றபாசை
கமலப் பொற்பாதப் பிரகாச-வந்து-கண்மத்தி முக்கின் நடுச்சுழிவிச
சமுகத்திற் சார்த்திடவாசை யென்றுஞ் செய்யிது முகம்மதுக் கருள்
புரிவாளே. (நினை)

ஞான ஆரந்தக்களிப்பு முற்றிற்று.

தங்கப் பாட்டு.

- ஆதிமுத லெவ்வயிரு மவ்வொளிவி னின்றிலங்குஞ்
சோதி முகம்மதிய்யா என் தங்கமே நீ
சூலா யிருந் தாயடி. 1
- முன்னுக்கு முன்னொளிவாய் முச்சுடரு மோரலியாய்
தன்னுக்குள் தானாகியே என் தங்கமே நீ
தவசி லிருந்தாயடி. 2
- முன்னழகும் பின்னழகாய் முக்குத்தி முழுவைரம்
வன்னம்பல ஆபரணம் என் தங்கமே நீ
வாகா யணிந்தாயடி. 3
- மங்காத மங்கையரின் மார்பு மாதாளுங்கனியோ
சிங்கார ரவிக்கை பூட்டி- என் தங்கமே நீ
சீராய் மறைந் தாயடி. 4
- மெய்யூரிலேபிறந்து பையூரில் நீ வர்ந்தது
பொய்யூரில் வீற்றிருந்தாய் என் தங்கமே நீ
பாதாள மூலியடி. 5
- வேடிக்கையாடுறாய் நீ பஞ்ச வர்ண மெத்தை மீதில்
பாடிக்கைத் தாளந்தட்டி- என் தங்கமே நீ
பவுகனக்கு மெத்தவடி. 6

எள்ளுக்கு ளெண்ணையைப்போ லெங்கும் நிறைந்தவனே
உள்ளுக் குள்ளாயிருந்து என் தங்கமே நீ
யுட்கதவைப் பூட்டிக் கொண்டாய்

7

சினா யொளித் திருந்து றானய்ச்சிறந்து யிந்த
தினாக வந்தவனே என் தங்கமே யுன்
நீதாறைக் காதலித் தேன்

8

கோடி கோடி மானிடர்கள் கோதை யுனை நாடி யோடி
தேடித்தேடி மாண்டவர்கள் என் தங்கமே உனைத்
தேடித் திகைத்தாடிய

9

தஞ்சம் தின்று ஜல்லி கல்பியுடன் றாஹி யதை
பஞ்சவர்ணக் கிளிபோல் என் தங்கமே நீ
பாங்காய்ப் புறக்கிடுவாய்

10

ஹா வென்னு மாமரத்தில் ஹூவாய்ச்சமைந்த மயில்
ஹீயென்னு மக்கனியை என் தங்கமே நீ
கொத்தி விழுங்கிடுவாய்

11

மலக்கூத்து மாமலையில் மாடப்புருவதாகி
இலந்த மரம் ஜம்கூத்திலே என் தங்கமே நீ
பேறி பிறங்கிடு வாய்

12

எண்ணிப்போல் மாப்பிள்ளைமார் எத்தனையோ வுனக்கு
உண்ணிப்போற் பெண்ணெனக்கு என் தங்கமே நான்
ஊரிலெங்குங் காணேனடி

13

அங்கிருந் திங்குவந்து சங்குகரிச் சக்கரத்துள்
திங்க ளொளி போலே எங்கும் என் தங்கமே நீ
தூண்டாமணி விளக்காம்

14

பெண்ணுக்கு ளாணகி யானுக்குட் பெண்ணகி
கண்ணி னிடை நீ யிருந்தாய் என் தங்கமே யுன்
காரணத்தை யாமறிவார்

15

உற்றாரும் பெற்றாரு மூமா ரதியாமல்
மற்ற வொரு சாமத்திலே என் தங்கமே
முடிப்பத் துனக்காமடி

16

மருவினோரை யந்தநோம் மடிமீதணைத்திருத்தி
பரிமளங்கள் பூசுவொய் என் தங்கமே நீ
பிரியாமல் முத்தமிட்டு. 17

ஆறுதாங் கடந்து ஹாகத்தைக்கண்டபேரை
நோராக வந்து நின்று என் தங்கமே நீ
நேர்வழியைக் காட்டிவொய். 18

அஞ்சி லொன்றை நெஞ்சதனில் அஞ்சியுணர்ந்த வர்க்கு
வஞ்சக மில்லாமலே என் தங்கமே நீ
வாயற்றிற்றந்திவொய். 19

அஞ்சநிறற் செஞ்சுடரே அல்கம்துவானவனே
குஞ்சக குதிரையிலே என் தங்கமே நீ
குறையாய்ச் சவாரிசெய்வாய். 20

கோட்டைவாசலொன்பதையும் குறைபாதிழுத்தடைத்துக்
காற்றைப் பிடித்தவர்க்கு என் தங்கமேயுன்
காசணத்தைக் காட்டிவொய் 21

நித்திரை விரட்டினன் னினைவுடனிருப்பவரைக்
கர்த்தனருள் பெற்றவரை என் தங்கமே நீ
கண்டு மகிழ்ந்தாயடி. 22

முத்துமுகப்புக்குள்ளே முக்கோணச்சக்கரத்துள்
குத்துவிளக்காமடி என் தங்கமே
கொலுமேடை வாயலிலே. 23

பார்க்கப் பலவிதமாய் பஞ்சவர்ண மஞ்சதுவாய்
திர்க்கமுட னறிந்தால் என் தங்கமே
திரையைத் திறந்திவொய். 24

கருவாகரின்னிலங்கும் களிமாவினுட்பொருளே
யுருவாக்கும் பேர்களுடன் என் தங்கமே
யறிவுனக்கு மெத்தவடி. 25

கமலத்துக்குள் எரிநுந்து கைகாட்டும் பெண்ணரசே
சமுகத்திற் சார்ந்தவரை என் தங்கமே நீ
சங்கைமிகச் செய்வாயடி. 26

அஞ்செழுத்தின் பொருளது நீ யாசைகொள்ளகமியம் நீ
நெஞ்சுக்குள் தின்றிலங்கும் எந்தங்கமே நீ
நினைக்குள் மறைத்திடுவாய்.

27

ஈசா நெழுத்ததுக்கு னிருக்கு மந்த வுட்பொருளை
நூறுக்கும் பேர்களுக்கு எந்தங்கமே நீ
நூறுயிருப்பாயடி.

28

ஆவிதனி னின்றிலங்கு மாணிமுத்து பொக்கிஷம் நீ
ஹுவிற் குடியிருந்து எந்தங்கமே நீ
ஹுவாய்ச் சமைந்தாயடி.

29

செய்யிது முகம்மதெந்தன் சிந்தையிற் சிறந்தகனி
கையெடுத்தனைத்துக் கட்டி எந்தங்கமே யென்
கண்மணியைக் காத்தருள்வாய்.

30

தங்கப்பாட்டு முற்றிற்று.

ஞானச் சந்தக் கும்மி.

அஞ்செழுத்தான வுடலுக்குள்ளே ஒரு
அன்ன மிருக்குது மின்னொளிபோல்
பஞ்சவர்ணச்சுளி போலது வாமது

பாமத்திரு நடுமத்தியி
லெரியுஞ்சுட ரொளியானது

பஞ்சபூதமெனும் செஞ்சுடராம் அது
நெஞ்சில் விளக்கொளியானதுவாம்.

1

அண்ணல் மணியிற் சூல்தமக்குப்பதி
னைந்தடையாளமதுண்டறிவாய்
என்னவிதமென்று சொல்வேன் அடையாளம்

இனலுமிலை மணலிலடி
தோயாதவர் மேசங்கவிழ்

எங்கள் நயியின் சிரம் அறுசில் அவர்
சங்கைத்திருப்பாதம் தகுத்ததரு.

2

முன்கண்டபோல் பின்னுங் கண்டிடுவார் எங்கள்
முத்து முகம்மது வள்ளல்நபி
கண்மணியான கருணையுடையோரை

5

சுடிபூக்க னொருபோதிலும்
முடிகாதது நபிமீதினில்
கருணை முகம்மதின் காமணத்தை நல்ல
அருமையாய்ப்பார்த்து உணர்ந்திடுவீர்.

3

இறையோன் ருபிதிருப் பாதமது ரண்டை
இந்தப்புவிதனில் கண்டோரில்லை
அறவேசிரம் மேனி கண்டதில்லை எங்கள்

ஆலக்கரு கோலக்குரு
மூலப்பொரு ளாகுந்திரு
ஆதிநபியின் மலஞ்சலத்தை இந்த
மேதினியுள்ளோர்கள் கண்டதில்லை,

4

காமணக்கண்மணி தாஹாநபியவர்
கல்பொரு போதும் மறந்ததில்லை
பூரணமாகிய புறகான் முகம்மது
புனிமீதினி லொருபோதிலும்
துகிலாடையைக் களையாதவர்
பொங்கும் சலவாத்தை யோதிடுவோ மொழி
தங்கும் நபிபேரி லென்னொரும.

5

உரோமம் நகங்கள் வளர்ந்ததில்லை அவ
ருரோமங் கழன்று விழுந்த தில்லை
நாமுமறிந்து சிறந்து உணர்ந்திட
நாதனருள் வேதப்பொருள்
பாதந்தரு தூதர்நபி

நாதர்ஷபா அத்து நங்கொடையா மெங்கும்
காதந் கமழ்விசங் கஸ்தூரியாம்.

6

இந்தப்பதினைத் தடையாளத்தை நாங்கள்
எல்லோரும் நன்றாயறிவின
சினதைத் தெளிவருள் செய்யிது முகம்மதின்
சேருந்துயர் தீரும்மெனைக்

காரும் மஹுமூதேதிரு
சேர்த்தென்னை ரெட்சித்துக் காத்திடுவீர் வினை
தீர்த்துமனக் கண்ணுற் பார்த்திடுவீர்.

ஞானச் சந்தக் கும்மி முற்றிற்று.

ஞானக் கும்மி

ஆசைக்கடல் பொங்கி விர்தாகி அந்த ஆசிக்கு மஹாகுக்குத் தானாகி
 லாசக்க யுருவாகி வெளியாகி ஹுஹு லாத்நன்சா ஹுவை நீ என்பிறவி 1

முச்சுடரானது மச்சுடராம் வெள்ளை முத்தொடுபச்சை பவளமுமாம்
 மெய்ச்சுடரானதைக் கண்டுதெளிந்து நீ மேவீதியானஞ்செய் என்பிறவி 2

மூலமுக்கோணத்தின் வாயலிலே-பொரு முத்தி மனோன்மணி நித்தி
 ரையாம்
 காலேப்பிடித்திவள் மெள்ளவிருத்தி நீ கண்டு விளையாடு என்பிறவி, 3

அத்தினி சித்தினி பத்தினியாம்-நல்ல-ஆவர்ண மாலையணிந்தவளாம்
 முத்திச்சுழிமுனைமண்டபத்துள்-அந்த முத்தாளிருக்கிறுளென்பிறவி
 நாகுத்தில் நின்று மலக்கூத்திற்-பின்பு-நாடுஞ் செபபூத்து லாகூத்து
 ஹாஹுத்துபாஹுத்துஜம்கூத்தி-லவள் ஹக்கைவணங்கிறுளென்பிறவி
 பொங்கும் உறாஜிது சூலாரே-நல்ல-பூரணவட்ட முத்தாளே
 அங்கத்தி லானந்த மின்னாளே-அவள்-ஈப்பத்தோமர்ச்சா மென்பிறவி,
 கன்சல்மலிபி லிருந்தவளா-மென்றும்-காரணத் கண்மணியானவளாம்
 குன்னன் சொல்லிற் பிறந்தவளாம்-அவள்-கூத்தாடிப்பார்த்தாடுதென்பிறவி
 குஞ்சிக் குதிரைமே லேறிடுவாள்-அந்த-கோபுரவாயல் திறந்திடுவாள்
 ஊஞ்சலி லாடி விளையாடுவாள்-உஜிதுள்ளமையானவளாம் பிறவி, 8

உச்சியின்கிழந்த ஊசிமுனைதனி லுமையினோடுறவாடிடுவாள்
 மச்சுமேலேறி மறைந்திடுவா-ளந்த-மாமதிமாமணி யாம்பிறவி 9

வெட்டுக்குந் கட்டுக்கடங்காத-பரி-வெட்டவெளியினிற் பாயாம
 வெட்டையும் நாலையும் கொண்டு கட்டிப்பரிஎட்டிப்பிடித்துக்கொளென்பிறவி
 வீணைமுச்சினைக் கட்டாதே-பந்த-வீணரில் நின்றுற வாடாதே
 வீணைவாணைப் போக்காதே-யந்த-வீணரைத்தள்ளுநீ யென்பிறவி
 வாசிக்குதிரை வசப்படுமோ-மேலும்-வானத்தின் வாயல் திறந்திடுமோ
 ஊசிமுனைக்கப்பா லாசாபுங்காரண முள்ளமையாகுமா மென்பிறவி ()

எழுதாதலிபுத்துக் கத்தேது-கலி-மாவின்நிலையின் குருவேது
 சுழியும்முனையும்வழியேது இதைச்சொன்னவர்காமிலா மென்பிறவி
 மூலமுக்கோணமா முச்சுடரா மதில் முங்கிய தாத்தது வோரலிபாம்
 தூலத்திற்கண்டுஅறிந்தபெரியோரைத்துக்கிச்சுமந்துக்கொளென்பிறவி
 அஞ்சிலுதித்துப் பின்பிஞ்சாகி யதில் அஞ்சில்வளர் பிஞ்சுகாயாகி
 நெஞ்சுதனில் வாழு மஞ்சினி லொன்றதை தேசித்து வாசஞ்செய் என்பிறவி

தாத்தின் சிபாத்தி னுவமையறிகடல் தாத்துக்குமிழி சிபாத்தாரும்
காற்றிற் குமிழிகளாந்து விட்டால்கட லல்லாதுவேறுண்டோ என்பிறவி
ஹக்குக்கும் கல்குக்கு முவமையறி நண்ணீர் ஹக்கும் சிபாத்துச் சிறந்தபனி
கல்குப் பனிய தளிர்ந்த தென்றல்ஹக்கு வல்லாது வேறுண்டோ என்பிறவி.

தன்சீகு தன்பீகு அறியவேண்டும்-பின்பு-தன்சீகு மருளை விளங்கவேண்டும்
சொந்த மக்துது சந்திப்புத்தானத்தில் குட்சமிருக்குது என்பிறவி.

தன்சிகில் (ஸகமிதிலி செய்) யென்றும் தன்பீகு (வல்குல்மதவதென்றும்)
சொந்த மஹளில் (மகுதுதுசினது)என்றும்சொன்னுக்குது ஆனிலென்பிறவி

கடலாமை முட்டை கரைதனிலிட்டபின் கடலிலிறங்கித்தியானஞ்செய்து
உடனேதன்முட்டை பெரிக்குமுவமைபோலுள்ளில் தியானஞ்செய்வன்பிற

ஆதாரமறையுந் தாண்டிநீ சென்றபின் ஆருமறியாத தானத்திலே [வி
பாதாரங்கண்டு பணிந்த பெரியோர்கள் பாக்கியமுள்ளோராமென்பிறவி.

என்றாக்கு எண்ணெய்போ லெவ்கும்நிறைந்தோனை ஏகர்த்தமாகியநாயகனை
உள்ளாக்குட் காட்டித் தருகின்ற உஸ்தாத்தை யுள்ளமை யென்றறி என்பிறவி.

முத்துண்டும் முத்துச்சலாபக் கடலிலே முங்கிக்குளியோடும்பேர்களவர்
முத்தியாம் முச்சுழி முச்சுடர் மவுனத்தில் மோட்சமுடைவோராமென்பிறவி.

சினெனும் சிங்காரக்கண்ணாடிக்குள்ளுரு சீனிலமைந்ததோர் ரகசியத்தைச்
சினத்திலாகுதல் போயறியென்றசொல் செப்பினர்நாயகமென்பிறவி 24

ஆலக் கருவான கோலக்குருவிது யாறறிவார் இர்த்தப்பாருலகில்
பாலங்கடப்பவர் பாக்கியமுள்ளவர் பாலிக்குதவாது என்பிறவி 25

சிங்காரக் கம்பத்துள் சிங்கியும் சிங்கனும் சோட்டும்சோட்டும்பாராட்டும்
சிங்கியைக்காட்டு முறுவழிதவர்களைச் சிந்தையிலெண்ணிக்கொளென்பிறவி26

முத்துமுகப்பினில் முச்சந்திவீதியில் முச்சுடர்வட்டக்கண்ணாடியதுள்
குத்துவிளக்குண்டு கூத்தனும் சித்தனும் கூத்தாவோரங்கெயென்பிறவி 27

தோல்கட்டுக்குள்ளே யிருக்கின்ற குட்சத்தைதோசியறிவானோ இவ்வுடலில்
மேல்வீட்டைத் தாண்டிய மெஞ்ஞானியானோர்க்கு மேலோன்பதவி
யாம் என்பிறவி. 28

மவுத்துவரும்போது மற்றென்றுதவாது மண்ணெல்லிகாவது மத்தியிலே
பவுத்தாகிப் போகுமுன் தென்பாலின்பத்தியம் பத்திரமாயிரு யென்பிறவி.

காசுகாசென்று கடைசியிற் சாதின்றகமுனைதகளுக்குயானென்னசொல்வேன்
நாசிறுளிலிட்டு நாசமாய்ப்போகுமுன் நாயனிற்சார்ந்துகொ ணென்பிறவி.

வேட்டை யிபுலீஸ் வெறிகாயாம் அம்மாறு வெட்டவெளித்துளியாவிற்சிக்கி
கோட்டையிடித்துக் கொடியை இழுத்துக் கெடுத்தியி லாக்குவா ணென்பிறவி.

சுதியனிபுலி சின்சதியிலகப்பட்டுச் சதிமோசம் போகாமற் சடுதியிலே
மதுமதுபோல் மதிக்கலிமாவை மனதிறியானஞ் செய்யென்பிறவி 32
முற்றியது கும்மி முத்துவைரம்போல் முற்றாக முத்துலின் சொற்படியே
உற்றவன் செய்யீது முகம்மதுரைத்தசொல் உள்ளமையென்றறிவாய் பிறவி.

ஞானக்கும்மி முற்றிற்று.

ஆனந்தக்களிப்பு

- லாத் தன்சா திஹை நீ மனமே கல்பில்
லாமவுஜு தில்லல்லா வென்றோது தினமே லா 1
- முன்னுக்கு முன்னுருவாகி ஒரு முத்தாகி வித்தாகி முப்பொருளாகி
தன்னுக்குள் தானுசையாகி அந்தத்
திருமூலக் குருவே நீ தொழுதுகொள் தினமே. லாத்தன்சா 2
- எங்கும் நிறைந்துஜலாலாய் அவன் என்னுக்குள்வந்து உறைந்துஜமாலாய்
அங்கப்பிரகாசக் கமாலாய் அந்த
அருளின்மேல் யாதாயிருந்து கொள் தினமே. லாத்தன்சா 3
- மூலக்கலிமா முழங்க அந்த முச்சுடர்வட்டப் பிரகாசம் தூலங்க
காலனும் வந்து நடுங்க வெகு
காட்சியை உன்னுக்குள் கண்டுகொள் தினமே. லாத்தன்சா 4
- உச்சியின்கீழே யுலாவி நல்ல வச்சிதமாகப் பறந்துடன் கூவி
முச்சந்தி வாசலில் மேவி அந்த
மோனப் புறவை நீ கண்டுகொள் தினமே. லாத்தன்சா 5
- பூவில்லாப் பூத்த கமல மதிற் பூண வண்டு அமுதுண்ணுவ் காலம்
சாவுமுன் செத்திடும் தூலம் நல்ல
சரியானபிரில் நின்றறிந்து கொள் தினமே. லாத்தன்சா 6
- அந்தி பகலற்ற வீதி (யதி) லைம்பத்தோரட்சரமாகிய சோதி
சந்திரவட்டக் கண்ணாடிக் குள்ள
ஜெக ஜோதிப் பெண்ணை நீ கண்டு கொள் தினமே. லாத்தன்சா 7
- நாகுத்தைக் கண்டு பிடிக்கப் பின்பு நாதத்தினக்கினிவாயல்திறக்க
நாசத்தைச் சுட்டுக் கரிக்க குரு
நாட்டும் பொருளை நீ யாட்டிக்கொள் தினமே. லாத்தன்சா 8

- ஒன்றுக்குதவாதகோட்டை சீவ வண்டுப்பிராணிக் ககப்பட்டவேட்டை
பெண்டு பிள்ளை மனச்சோட்டை யிது
பொய்யான வாழ்வென் றறிந்துகொள் தினமே. லாத்தன்சா 9
- மாசற்றிரிடஞ்சென்று ஜெயமவுனத்தின் முச்சுடர்பெண்ணைகண்டு
நாசிக்கு மேலாசை பூண்டு இரு
நயமணிக் கொழுந்தை நீ யறிந்துகொள் தினமே. லாத்தன்சா 10
- தேடக்கிடையாதசெல்வ முன்னிற்றேடிநீ கண்டிடி ல்போய்விடும்பாவம்
முடர்க்குச் சொன்னாலும் கோபம் அந்த
மோட்சத்தின் வஸ்துவைக் கண்டுகொள் தினமே. லாத்தன்சா 11
- மேலைத்தெருவில் விலாசம்அங்கே மேவும்புகையில் நின்றாடுஞ்சுவாசம்
மேலான ஜம்கூத்தில் வாசம் அந்த
மவுனச்சிறுங்கத்தை நாடிக்கொள் தினமே லாத்தன்சா 12
- அஞ்செழுத்தாலொரு பூதம் (அது) அன்பான நடனம்புரிகின்ற நாதம்
பஞ்சாட்சாமென்ற வேத மதை
பற்றிப்பிடித்துக்கொள் நினைவியில் தினமே. லாத்தன்சா 13
- காலில்லா நெட்டைய னிற்க யிரு கையில்லாக் கட்டையனின்றுபிடிக்க
வாயில்லா ஆமையன்பேச வகை
வகையான வேடிக்கை கண்டுகொள் தினமே. லாத்தன்சா 14
- பட்டதுங் காதற்றவூசி யது பலபல நினைவாகு மனப்பேய்ப்சாச
விட்டுத் தூத்தி நீ விரி நல்ல
வெற்றிச் சரத்தை புணர்ந்துகொள் தினமே. லாத்தன்சா 15
- கண்டத்தின் மேலேநிதானமொரு காட்சிறுக்கத்து ஈகூனாகுந்தானம்
கண்டு தெளிந்தாற் சுவனம் அந்தக்
காட்சி விளக்கை நீ கண்டு கொள் தினமே. லாத்தன்சா 16
- என்சா னுயரத்திற் தேடி ஒரு ஏகாந்த முச்சந்தி மதுவை நீநாடி
தஞ்சாலூர் ராஜன்முன் கூடி மதுவைத்
நானு யிறக்கிக் குடித்துக்கொள் தினமே. லாத்தன்சா 17
- மூலப்பிராணனைக் கண்டு பின்பு முச்சந்தி ஜம்ஹுத்து மண்டபம் தாண்டி
பாலங்கடந்து நீ சென்று அந்தப்
பாலோகப் பாலை நீயுண்டு கொள் தினமே. லாத்தன்சா 18

சரியான குருவில்லா வித்தை முழுதும்
 சதையில்லா யெலும்பைப்போ லறிந்திடும் வித்ததைச் [கொள்தினமே
 சரியானகுருபரம்பொருளையுந்தன் சரத்தினிதருத்தைநீ பொருத்திக்
 முச்செல்லாம் போகும் பனுவாய் கடைசி மோசத்துறையி லகப்படும்
 காசுபணந் தேடிப்போனாய் நடிசே [வினாய்
 பருவ ஷதீதுல் இகாபெண்டான் தினமே. லாத்தன்சா 20
 வேட்டை பெரிதென் மெண்ணதே-அந்த
 வெறிநாயைக்கொண்டு நீ காட்டில் போகாதே [டாடு தினமே
 கூட்டத்திலயாதவிடாதே குரு நங்கொடைப் பொருளைநீகொண்
 உச்சியில் மாணிக்கக் கட்டி அதை யூரெங்கும் தேடித் திரிகின்றமட்டி
 முச்சுடர் வட்டத்தி லெட்டிப் பார்த்து
 மூலத்தின் தியை நீ மூட்டிக்கொள் தினமே. லாத்தன்சா 22
 தண்ணீர் தலையிற்சுமந்து-எங்குந்-தவித்து ஜலந்தனைத்தேடித் திரிந்து
 தன்னை மறந்து மகிழ்ந்து கெட்ட
 தப்பிலிக்கூட்டத்தை விட்டிடு தினமே. லாத்தன்சா 23
 அறுபத்தா றட்சரச்சோதி-அதையறிந்து நீயுன்னுக்கு னுதாமலாதி
 இருநூற்றுப் பதினாலில் நீதி அறிந்து
 இரவும் பகலு முருவாக்கு தினமே. லாத்தன்சா 24
 துன்பா ஹவாவொடு பூண்டு-வெகு துன்பமதென்ற பஹினிலாண்டு
 அனியாய ளாலிமாய்த் தாண்டு இந்த
 அடிமைக்கரங்கிடு யாறப்பு தினமே. லாத்தன்சா 25
 தெருவெங்கும் குருமார்கள் திரிவார்-அந்த-திருவடிமாவடி குருவடி
 திருடர்முன் குருடர்கள் படுவார் அவர் [யறியார்
 தீங்கை நீவிட்டு விரண்டோடு தினமே. லாத்தன்சா 26
 பகல் வேஷம்போட்டவர் வருவார்-இந்தப்-பாரில்படாசெய்குவம்மிச
 புகழ்விச ரசிகத்துச் செய்வார் அவர்முன் [மென்பார்
 போகாதே முகாதே பாராதே தினமே. லாத்தன்சா 27
 பெருமைக்கு மாவையிடித்துப்-பெற்ற-பிள்ளைகள் வாய்க்கனில் மண்
 சுரியதிற் காலைப் புதைத்து யிழுக்கச் [னாள்ளிவைத்து
 சுரியது பிடிக்கும் போலலெகுவாய் தினமே. லாத்தன்சா 28

கலிமா நிலையைத்தெரிந்து-கமலக்-கண்ணுடிப்பூட்டுந் திறப்பு மறிந்து
 அவிசொன்ன ரகசிய முணர்ந்து இந்த
 ஆலத்திற்காமி லைத்துயர்ந்துகொள் தினமே. லாத்தன்சா 29
 செய்யிது முகம்மது சொல்லை யுந்தன்-சிற்தையி லெண்ணுவிட்டாலது
 பொய்யென்றால் சுடுகாடு கொல்லை நல்ல [தொல்லை
 பேரீன்ப முத்தியைப் பெற்றுக்கொள் தினமே. லாத்தன்சா 30
 சாவில்லா யாறஹ்மானே-இந்த-செய்யிது முகம்மது பையலைத்தானே
 பாவிபிழை பொறுப்பேனே நல்ல
 பாதையைத் தந்தருள் பாக்குபா தினமே. லாத்தன்சா 31
 ஆனந்தக்களிப்பு முற்றிற்று.

சிந்து மெட்டு

ஆசியா ஆப்பிரிக்கா லண்டன் என்ற மெட்டு

கண்ணிகள்

- என்னை எனக்கறியாம லுன்னிமிக நான் மறந்தால்
 என்னி லிரங்கிடுவோர் யாரையா யெங்கள்
 யா கௌதே தஸ்த கிரே நீரையா. 1
- காத்து யானுங் காதலித்து பார்த்து உங்கள் பாதமலர்
 கதறிப் பதறினேனான்காணவும் அதை
 நேத்திர மிடை நடுவில் தோணவும். 2
- மங்கரமணிவிளக்கே சிங்கா சிகரமணியே
 மவுனமணிமண்டபத்திற் சேருமே என்னை
 பங்கப் படுத் திடாமற் காருமே. 3
- இரவு பகல் அற்றிடத்தில் திறவுகோல்ப் பேரொளியை
 இருவினை யகற்று மெங்கள் நாதரே என்னி
 லொரு பொருளைத் தந்தருளும் நீதரே. 4
- இரு மீம்முகம்மதில் நின் ரொருமீம் முகியிதின
 மிறையோனுசுந்த வொலிப்பட்டமே உமக்கே
 யென்றான் முகியித்தினில் திட்டமே. 5
- மற்றமீமை முன்னிறுத்தித் கத்தோனுசுந்து சொன்னான்
 மணியே யுமக்கு நலப்பட்டமே தந்தேன்
 முத்திரை யுமக்குப் பரிவட்டமே. 6

- யாமுருதீ யாமுருதீ பாசனதீ பாசெய்யிதி
யாமததீ யாமுகியித் தீனி நூறி
அஹயி கல்பீ அந்தத்துலியியித்தீனி. 7
- சீனதீம் சிற்றாயிருந்த நூனதில் நூருகிவந்த
சின்னையில்லெளிவு தரும் வீரர் எங்கள்
சிங்கப் புலியலியின் பேரர். 8
- ஆதி றப்புக்கந்த நாதர் நீதியாய் நிறைந்த நீதர்.
அந்தாக்கிர் தீனாறஹ் மாவீ ஆதி
சோதி மஹ்பூபு சுபு ஹானி. 9
- உந்தி வனத்திருக்கும் நந்தி மணிப்புறவு
முச்சியின் மலையில் வந்து மேயுமே அந்த
நந்தியானந் தத்தை யென்னி லீயுமே. 10
- அந்தாத்தி லேறுமந்தச் சுந்தாமணிப் புறவை
யந்தாத்தின் மந்திரத்தில் தோணுமே நந்தி
சந்திர சூரிய ரொன்றாய்க் காணுமே. 11
- வாசிக் குதிரையேறி நாகிநுனியில் மாறி
வானத்தின் வாசலைத் திறந் தாளுமே என்னை
யாளு மந்தத்திறவு கோலைத் தாருமே. 12
- முந்தி அலிபாயிருந்து பிந்தி நுகத்தாகிவந்த
முத்தாயுதித் தசதுறஸ் ஸாதிரி முதலோன்
மீமாய்ச் சுழித்த அப்துல் காதிரி. 13
- மாதா பிதா வெனக்குத் தாதா வுனையல்லாது
மரணமதில் யாருமில்லத் தானே அந்தத்
தருணமதில் தந்தருள்செய் தீனை. 14
- ஆகனமுன் நன்றியன்றி சாதனம் வேறான்றுமில்லை
அல்லாவுக்கந்த அப்துல் காதிரி சுல்தான்
யாகெனதுல் அஃளம் கல்பில் ஹானிரி. 15
- நாயகா வெனதுயிரைத் தாயகா வெமன்பிடிக்கும்
நானையில் நயந்து முகம் பாருமே ஏழை
செய்யித் முகம்மத் துயர் திருமே. 16
- சின்னுகண்ணிகள் முற்றிற்று.

இந்த மடமங்கை யாரோ—என்ற சிந்தின் வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

முன்னுக்கு முன்னுருவாகித்-திருவாகிக்-கருவாகி

அந்த முத்து மயில் வடிவாகி நம்மள்

அங்கமதிற் றங்கிடி னும் பொங்கிடுமே கண்மணிபோல்

அந்தக் கருவொரு தீபம் அது

சொந்தப் பொருளான ரூபம்.

ஆகாய மாமது நாதம் பஞ்சபூதம் அருள் நீதம் எங்கும்

அஞ்செழுத்தாகிய வேதம் முன்னம்

ஆதியி லாதங் கூறு மோதிய வேதம் பாரும்

அல்ஹத்துலில்லாஹி மானே ஜய

வைம்பத்தோரட்சார்தானே.

1

முச்சந்தி மத்தியாமேடு அதைத்தேடி குருவீடு எழு

முச்சிவழி தனை நாடு சிந்தை

மாசிபறு முசிமுனை வாசலதை நேசமுடன்

முத்தியின் வாசலாங் காணும் அங்கே

சத்திய மாகவே தோணும்.

2

பாரப்பா பாதை நாகுத்து மலக்கூத்து ஜெபறுத்து நல்ல

பகரும் லாகுத்து ஹாகுத்து ஏறும்

வாசிவழி ஜெம்கூத்து வாசமது தம்கூத்து

காயாபுரிக்கோட்டை மானே அது

மாயப் பெருவெளி தானே.

3

ஜடலத்தை நம்பாதே கேடு புழுக்கடு கடுகாடு அது

சண்டிக் குழுக்கறிமாடு நல்ல

மெய்தா நினைவை விட்டு சைத்தான் வலையிற்பட்டு

நாசக்கமுதையி லோடி வெகு

மோச மடைந்தவர் கோடி.

4

அஞ்செழுத்தா லொருதுல மனுக்கோல மதிமூல மொன்று

ஆகாச ரோமத்தின்பாலம் அந்த

முக்கமலக் குருவருளாற் சக்கறீ கண்டிடுவாய்

காட்சிகண் டானந்தம் பாடு உந்தன்

மோட்சமென் னாஞ்சலிலாடு.

5

கண்ணாடி வட்டப்பிரகாச மருள் நேசம் விசுவாசம் திரு
வாயிரத் தெட்டி தழ் வாசம் வீசும்
அஞ்சிநிறஞ் செஞ்சுடரைத் தஞ்சுமெனக் கெஞ்சிடுவேன்
காணிக்கை மேடையிற் பாடு மெங்கள்
மாணிக்கத் தொட்டிலி லாடு.

6

அல்கம்து லில்லாகி ஆதி எனைச்சோதி யருள் நீதி இந்த
ஆலத்துக் கெல்லா மனாதி பாவி
செய்யது முகம்மதெனும் பையல்பிழை நீபொறுப்பாய்
நானைக்கிரங்குவ தாரு இந்த
ஏழைமுகத்தைநீ பாரு.

7

சிந்து முற்றிற்று.

முகிய்யித்தின் ஆண்டகைபேரில் முனாஜாத்து

கண்ணிகள்.

யாவொலியே யாவொலியே எங்கள் சிகாமணியே
யாகவுதல் அஃலம் என அல்லாபுகழ்ந்தொலியே.
எல்லா குதுபுகட்கும் ஏந்தலாய் வந்துதித்துப்
பொல்லாப் பொறி புலனைப் போக்குவிக்கும் யாவொலியே

1

2

ஆலம் படைக்குமுத லவ்வொளியில் லுள்ளுறைந்த
கோலயாய் வந்துதித்த குதாவி னருள் யாவொலியே

3

சூட்சமாய் வந்திலங்கும் துண்டாமணி விளக்கே
மோட்சத்திற் சேர்ப்பிரெனை முகிய்யித்தின் யாவொலியே.

4

அகமதெனு மவ்வொளியை ஆசையுடனே தொழுது
அஹதிற் றெரிய வர வாக்கிவைப்பீர் யாவொலியே.

5

முத்திவழிகாட்டி யென்னை மோட்சமதிற் சேர்த்திடுவீர்
பத்தி மனஞ் சித்தியதாய்ப் பாரு மெனில் யாவொலியே.

6

நெற்றி நடு விலங்கும் நாய னமானிதத்தை
நித்தமதை யான்துதிக்க தினைவருளும் யாவொலியே.

7

பேராசை என்னும் பெருமை முகத்துதியை
வேரோடறப்பிடுங்கி வெற்றிதரும் யாவொலியே.

8

ஆசைக்கமலத்துள் எதிகாரந்தான் நடத்தும்
மாசை யகற்றியெனும் மகிமை தரும் யாவொலியே.

9

- வாச காபகபுசன் வடிவுதல மிடைநடுவில்
நேசமுட னைம்புலனை நிறுத்தவருள் யாவொலியே. 10
- கமலத்தில் நின்றிலங்கும் கலிமாவி னுட்பொருளை
எமன் வந்தனுகுமுன்னே எனக்கருளும் யாவொலியே. 11
- அம்மாற பாசவலை யாசையெல்லாம் விட்டகற்றி
சும்மா விருக்கையிலே சுகந்தருளும் யாவொலியே. 12
- கானலை நீ மென் மெண்ணிக் காதலித்தமான்போல
வாணன் வீண்போச்சுதையோ வரிசைபெற்ற யாவொலியே. 13
- அடியேனானுங்கள் பதம் அதுதினமும் நாடிவந்தேன்
முடிவெனக்குத் தாருமையா முகியித்தின் யாவொலியே. 14
- சக்ருத் தமளியிலே சூறாதத் தூபானில்
சக்கான் பிடிக்கவெனில் சுகந்தருவீர் யாவொலியே. 15
- இபுலீசவன் வருவான் ஈமானுரிந் தெடுக்க
சபுலுல்ஹுதாக் கசையால் தூத்து மெங்கள் யாவொலியே. 16
- மூசுல் குத்துசியிலே மூசு நாலுஞ் சேர்ந்திருக்க
ருகத்தைத் தாருமென்னில் மஹ்மத் தெனும் யாவொலியே. 17
- புலன்கள் தடுமாறுமுன் பொறிகலங்கு மத்துடனே
பலனதுங்கள் பையலிலே பார்த்தருளும் யாவொலியே. 18
- இருமீம் முகம்மதில் நின் றெருமீம் முறியியித்தினே
சிறியேன் துஆவை கபூம் செய்தருளும் யாவொலியே. 19
- செய்யித் முகம்ம தென்போன் செய்யும் பிழையகல்
கையேந்திக் கெஞ்சுகிறேன் கருணையருள் யாவொலியே. 20

முகியித்தின் ஆண்டகைபேரில் முனாஜத்து முற்றிற்று.

இன்னிசை.

தாலாட்டு

ஆமாரோ ஆமாரோ ஆறுமஞ்சிக் கப்பாலே

ஆராய்ந்ததின் பொருளை யறிந்துணர்ந்து நித்திசைசெய்

கண்ணிகள்

- முத்திக் கவிமாவை மவுனத் தியானஞ் செய்து
நெத்தியின் மத்திதனில் நிலைநிறுத்தி நித்திரை செய் 1
- உள்ளபடி நடக்க வுள்ளும் புற மொன்றாக
வுள்ளமையைக் கண்டறிய வுற்றுணர்ந்து நித்திரைசெய் 2
- வேற்றுமை முகத்துதியை வேரோடறப்படுங்கி
யேற்றிறக்க மென்னாளு மேற்றி யேற்றி நித்திரைசெய் 3
- மக்கா முகம்மதுவை மனதிற் குறிப்பெடுத்து
முக்கால்மு முணர்ந்து முத்தி பெற நித்திரைசெய் 4
- கண்ணை கனியமுமே கண்ணிறைந்த கற்பகமே
பொன்னே யென் பொக்கிஷமே பொன்மகளே நித்திரைசெய் 5
- முத்துமுகப்புக்குள்ளே முக்கோணச் சக்கரத்துள்
குத்து விளக்கேற்றிக் குறிப்பாக நித்திரைசெய் 6
- பாராத பாக்கியமே பாலகரே கண்மணியே
தீராத் திரவியமே தேங்கனியே நித்திரைசெய் 7
- ஆதார மாறை விட்டும் அப்புறமாம் தற்பரத்திற்
பாதார விர்தமதைப் பணிந்து மகள் நித்திரைசெய் 8
- நாய னமானிதத்தை நாடிச் சுக்து செய்து
மாய னிபுலீசவன் மருட்டாமல் நித்திரைசெய் 9
- கர்ப்பக்குவளறையில் கண்காது வாய் மூக்கு
உற்பவித்த நாயகனை யுற்றுணர்ந்து நித்திரைசெய் 10
- முத்தா யுதித்த வள்ளல் முச்சுடர் முகம்மதியா
குத்து துகத்துக்குள் குறித்தே முத்தே நித்திரைசெய் 11
- அஞ்செழுத்துப் பஞ்சவர்ணம் அஞ்செழுத்து அல்கந்து
அஞ்செழுத்திற் பிஞ்செழுத்தை யறிந்துணர்ந்து நித்திரைசெய் 12
- நபுசேழில் திக்நேழை நடத்திப் பழக்கஞ்செய்து
தபுசின் தூறுனிப்பயத்துத் தாபரத்தில் நித்திரைசெய் 13
- ஊமாரறிபாம லுறவு முறை பாராமல்
ஆரம்பத் தொட்டிலிலே ஆடிப்பாடி நித்திரைசெய் 14
- சரத்திற் கொடு ஹடுவைச் சறுகாமல் முப்பிரிவாய்
பரத்திற் கருத்தை வைத்துப் பாங்காக நித்திரைசெய் 15

- தினையுந் திடுவாய் தீதாறைக் கண்டிடுவாய்
தினவெறுத்திடுவாய் தீபகமே நித்திரைசெய் 16
- பஞ்சவர்ணத் தொட்டிலிலே மாணிக்கக்கட்டிலிலே
அஞ்செழுத்து மெத்தையிலே அருமை மகள் நித்திரைசெய் 17
- கலிமா வயிரெழுத்துக் காயிலா நற்கனியை
அலிமாமனா ருரை போ லதை யறிந்து நித்திரைசெய் 18
- நித்திரை மவுத்தாகும் நினைவு ஹபாத் தாகும்
பத்திரமா யென்மகளே புத்திபுடன் நித்திரைசெய் 19
- யாஹுவெனும் திக்றை யாதில் நிலை நிறுத்தி
பாஹுத்து வாசலிலே வரிசைமகள் நித்திரைசெய் 20
- அபூபக்க ருமறுதுமான் அலியார் பொற்பாதமலர்
கபுசில் நிலை நிறுத்திக் கண்ணில்வைத்து நித்திரைசெய் 21
- காத்துனல் ஜென்னத் தெனும் பாத்திரமா நாச்சியர்தம்
கோத்திரர் ஹசன் குசைனின் குணமாக நித்திரைசெய் 22
- காதிரு முகியித் தினைக் காரணக் கண்மணியை
ஓதிமனக் கண்டிறந்து ஓர்மையுட னித்திரைசெய் 23
- செய் கெங்க ஞஸ்தாதுனா சேகுஅலி நாயகத்தைக்
கைப் பொருளாக வெண்ணிக் கண்மணியே நித்திரைசெய் 24
- இன்னிசை முற்றிற்று.

இராகம்—கேதாரகௌளம்—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

தின் தின் முகம்மது தீனையறிபாமல்
தீனிலிருக்கிறே நென்கிறாய்

நயி

அனுபல்லவி.

மானின்பிணைநயி மார்க்க மறியாமல்
மங்கையாசையில் முங்கி ஹரூம் செய்து
தேனின்பம்போலே தெவிட்டாப் பெரும்பாவம்
தீங்குடன் குது பெருமை குபாடமும்
தீனின் தலாக்கதைச் சொல்லிப்பிரிந்தபின்
துன்பாவைப் பேசி விவாகத்தைச் செய்திடும்

மேனியை நல்ல மினுமினுப்பாக்கியே

மேலெண்ணம் வைத்து நீ காலத்தை வீணாக்கி

தின்

சரணங்கள்.

- 1 வட்டிப்பணமது குட்டியைப் போடுது
வட்டி எடுத்தவன் வயிறுபெருக் குது
கட்டிப் பொன் தங்கமும் பெட்டியில் கூடுது
காலனின் தூதுகை யோலைவரு குது
எட்டு நாலங்குலம் எட்டாமற் பாயுது
எட்டியகாலனுங் கிட்டவிரூக் குது
சட்டியிலொட்டுங் கறியாயிருக் குது
சதிமுட்டாய்வந்தவர் னாகைப்பிடிச் குது தின்
- 2 ஆசைபணத்தில்வைத் தனியாயம் செய்கிறாய்
அழுகள்ளன் தொழுகள்ளன் ஆசாரக் கள்ளனாய்
வேசைகளோடே விரும்பிநடக் கிறாய்
வேதாம்பர் மார்க்கத்தில் மூர்க்கத்தைக் காட்டுகிறாய்
நேசத்தைப்பாராமல் ரோசத்தைப் போக்கிறாய்
நையாண்டிபண்ணிப்பின் பொய்யாகப் பேசுகிறாய்
மோகத்துறைதன்னில் தோனியைத் தள்ளுறாய்
மோகச்சுழிக்குள்ளே தேகத்தைத் தாக்கிறாய் தின்
- 3 வயிலுல்லிகுல்லியெனும் சூறத்தானதில்
வயிலென்னுமோடை புறம்பேசும் பேர்க்கென்று
கைசேதப்பட்டுக் கடைசியில் சாகின்ற
கழுதைகளுக்கொரு போதும்தேறாது
பொய்துனியாவோடு பொட்டையிபுளீசின்
புத்தியோடொத்து நடக்கின்றசண்டாளர்
உடலுமுயிரும் கபிறில்படும்பாட்டை
உற்றுஉணர்ந்திடில் செத்து இறந்திடும். தின்
- 4 ஊராடங்க லுனக்குப்பணிந் தென்ன
உத்தியோகத்தினால் மெத்தப்பயந் தென்ன
தீரத்திரவிய மள்ளிக்குவித் தென்ன
திக்கெங்கும்வம்மிசச்சங்கையிருந் தென்ன
வீரத்தில்சிங்கத்தைப் போலான தாலென்ன
பெலத்தினால்வேங்கைப் புலிபோலிருந் தென்ன
சூறையிசுற பீலுதும்சக்ருத்தில்
சொல்லும்வகைகளைக் கூடாது கூடாது தின்

5 மெய்யோடு பொய்யும் கலந்து வாடுது
 மெளக்தேனும் வேங்கை பதிங்கிப்பிடிக்குது
 கையிருப்பானது பொய்யாகிப் போகுது
 கச்சையில்மிச்சம் கபனயிருக்குது
 பையில்பணமில்லாப் பதறித்திரி யுது
 பயணம்புறப்படும் கவனம்வரு குது
 செய்யிதுமுஹம்மது பைபல்வினைதீர்த்து
 சொந்தக்கிருபையைத் தந்தருள்செய்குவாய்
 முற்றிற்று.

தின்

ஞானச்சிந்து.

லாஇலாக இல்லல்லாஹில் காயிலாக் கனிகளுண்டும்
 லாமுலிபை நோட்டமிடிக் காணுமே அந்தக்
 காம விர்தின் காரணம் உலாவுமே சொல்லக்
 காரணக்குரு சாரமாகிய யீரெழுத்தது ஒரெழுத்தாம்
 கருவெழுத்தை உருவெடுத்துத் தேறவும் நல்ல
 திருமதினும் பொற்பதியில் சேரவும்

1

ஆறுநாலெழுத்துவீட்டில் கூறுசொல்ல ஒரெழுத்தின்
 ஆறுகாணும் என்னிடத்தில் வாருமே கொஞ்சம்
 பாரதென்று தயவு செய்து கூறுமே என்னில்
 ஆடுகுஸ்திரம் பாடுசாய்வதம் சாடியோடியே கூட்டைவதம்
 ஆசிகாகும் சொன்னபேர்கள் மாற்றமே விட்டால்
 பாசிகாருமென்றுவேதம் சாற்றுமே

2

வாசியெனும்வாகனத்தில் கூசிடாச்சவாரி செய்தால்
 வாசமானநாசிரீனம் ஓடலாம் கோட்டை
 வாசலுள்தவாபு செய்து மீளலாம் அங்கே
 ஆவிதாவிடு மேவியேவியே கூவிடும்ருயில்வாசிசம்சமும்
 அஞ்சநிறமான வொரு மேடது இன்னும்
 பஞ்சபூதமஞ்சு பேரின் வீடது

3

ஹும் என்னும்கலியுமாவை தம்மதில் தொடுத்துவந்தால்
 உண்மையைக்கலந்து உறவாடலாம்
 எம்மிறை திரு லிகாவைச்சேரலாம் என்றும்
 காமின் குருகாவினால்மொழி நேமமாய்க்கலிகாவிலேதெளி
 காயசுத்தி மேனியும் துலங்கிடும் இன்னும்
 மாயன்இபுலீஸ்வினைபோய்விடும்

4

அஞ்செழுத்தில் பிஞ்செழுத்தை நெஞ்சிலுருவாயிருந்தால்
அஞ்சனம்வெளிக்கும்அப்போ காணுமே ஞானக்
கண்டிற்ந்துபார்க்கப்பார்க்கத் தோணுமே சகல

ஆசைபாசையும் மோசமென்றறி மாசகன்றிடவிசுமேயொழி
ஆதமென்றும் பாதமென்றதாமது அறிய
வேதமென்றும் கீதமென்றதாமிது

5

சந்திர சூரியன்வந்து அந்தரத்திலொன்றுபட
சந்தகமதற்றவொரு காரணம்

குரு

தந்தஉபதேசமகின்பூரணம்

அது

ஹாவதென்றும் ஹாவதென்றும் ஹீயதென்றும் ஹும்மதென்றும்
அற்பருக்குச்சாற்றெனாத காரியம் இதை
நட்புவைத்தபேரில்லொன்னால் விரியம்

6

கன்னிகொலுமேடையிலே உன்னிராகம்பாடுதுபார்

கண்ணாரம்சித்தாருவினை

தாளமும்

குயில்

அன்னம்போல் வலம்புரிக்குளோசையும் அந்தக்

கன்னியானவன் சென்னியில்திரு மின்னுபோலொருவன்னமானவன்

கையில் குறுஆணுமேந்தி யோதுவான்

இந்த

வையகத்தில் முத்தரோடிணங்குவான்

7

என்னவிதமென்றுசொல்வேன் சின்னதோர்முழக்கமென்னுள்

எண்ணம் யாஹுபாதையில் முழங்கிடும்

அது

சன்னபின்னலாகவே கிளம்பிடும் தொனி

முண்டகக்கொலுமண்டபத்தினுள் அண்டமாகிய கண்டமீதினில்

முத்துமஹுமுதுவள்ளல்ஆசனம்

பரி

சுத்த ஹுபுறகதங்கேவாகனம்

8

இல்லதென்றொண்டெழுத்தைக் கொல்லனின்ருவையில்வைத்து

இல்லதென்று மெள்ளமெள்ள ஆகவும்

மூல

வல்லபக்குகையதை யெழுப்பவும்

அந்தச்

சமையமானதில் அமையலாகிடு பயமதாகவே ஜெயமதாகிடும்

சக்கதன்றித்துக்கமும்பறந்திடும் மேலும்

முக்கமல வாயலுந்திறந்திடும்

9

கண்டவர்கள் விண்டறியாக்கற்றவர்கள் பெற்றறியாக்

கண்டகாட்சி யென்னதென்று கேட்டிடில் மனக்

கண்டிற்ந்துபாரதென்று சொல்லுவாய் இந்த

ஆலமானது தூலமானதில்மூலமாகிய கோலமாமொழி

உண்மையானமுன்றெழுத்தின்தந்திரம் அது

அம்மையப்பனுமுரைத்த மந்திரம்

10

அங்கமதிற்பங்கமில்லை சங்கையான பாதையிது

அங்குமிங்கு மெங்குமதுதங்கமாம் பொங்கும்

குங்குமம் கஸ்தூரிஅம்பர் வீசுமாம் முறியியி

கீனுடவழியாதிலேதெளி மீமிலேசுழிஹுவிளையொழி

தினுடையநீபமது வெங்குமே வீசும்
 சினுடைய சிற்றிலுள்ள தாகுமே 11
 பாரமலைபோலப்பாவம் ஓரமாகச்செய்தபாவி
 பாருலகிலென்னைப்போலேஇல்லையே வெகு
 தூரமானபாவமதுதொல்லையே என்னைச்
 சேர்த்திடும் துயர்தீர்த்திடும்பிழை காத்திடும்-தின் தின்முஹமது
 செய்யிதுமுகம்மதென்ற பாவிசை இந்தப்
 பையலின் பிழைபொறுப்பாய் யாஹுஹை லாயிலா 12
 முற்றிற்று.

(பூண்டமட்டின்பம்) என்ற மெட்டு.

இராகம் சஹானு-தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

மூன்றெழுத்தன்புடனே இன்பமுடன்றம்பிடுவாய்
 ஈன்றமாதாவும் பிதாவுரையுமந்திரமாம் (மூன்)
 அதுபல்லவி.

தோன்றுங்கருப்பொருள் தூண்டாமணிச்சுடர்
 தெரிசித்திடு திருமத்தியில் அருமைத்திருநயனத்திடை (மூன்)
 சரணம்.

- 1 ஆலம்அமைக்குமுன் அவ்வொளியை இருளறையில்
 ஆண்டவன் தன்னொளிவு முன்னிலையில் கண்மணிபோல்
 தோகைமயில்வடிவாகுகள்கினை தில்
 தூலக்கரு கோலக்குரு மூலத்திரு மேலோன்றன் (மூன்)
- 2 குஸ்திரப்பாவையினுள் சூட்சுமதாய்நின்றவரே
 சொர்க்கத்துத்தூண்டாமணி விளக்கானவரே
 கத்தன்களறத்தில் முத்தொளிவானேரே
 கண்மணியே என்மணியே முன்மணியே நன்றபியே (மூன்)
- 3 குறத்து வந்நலையில் இறைவனின் திருமதுறை
 குழும்முகம்மது நன்றபிமீதனுதினமும்
 விசஞ்சுடர்ப்பிர காசமதெங்கினும்
 ஈமான்தரும் தேமாங்கனி சீமான்பி கோமானருள் (மூன்)
- 4 ஆமும்சரத்திலேஹே வாவின் திருநுட்பமது
 ஆயிரத்தெண்மலரு முச்சுடரிலங்குதுபார்
 ஆயியடங்குமுன் மேவிக்கொள் என்மனமே
 ஆதம்முயிர்வேதப்பொருள் பாதம்மஹ் மூதேயருள் (மூன்)
- 5 ஹாஷிம்களையில் வந்தஅப்துல்லா புத்திரரே
 ஆமினுவீன்ற அருள்மணியே பாலகரே
 சேருமலிகாவினில் தாருங்காமிந்தச்
 செய்யிதுமுஹம்மதெனும் பையல்பிழை தீர்த்திடெவீர் (மூன்)

மகுஷிக்குமாலை முற்றிற்று.